

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DIN ANUL 1964 - SERIA A DOUA, Partea întâi

Să ne plecăm capetele.

Doamne Isuse, în dimineața aceasta Îți suntem recunoscători pentru ocazia de a veni în prezența Ta și pentru acest timp de părtășie în care stăm aici în locurile cerești în Hristos Isus. Te rugăm să fii cu noi în timp ce vorbim despre Tine. Fie ca inimile noastre să fie pline de bucurie în timp ce privim în Cuvântul Tău și la făgăduințele pe care ni le-ai făcut în El. Binecuvântează-l pe păstorul nostru, pe asociații noștri și pe toți frații și surorile care au venit să se adune împreună cu noi în acest locaș de întâlnire cu Tine. Te rugăm să ne binecuvântezi în tot ce vom face pe parcursul acestei zile, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin. Vă puteți așeza.

Acum mă simt un pic mai liniștit. Am avut o serie de interviuri, iar acum urmează să răspund la întrebări. Dimineață am avut o mulțime de vedenii și i-am spus lui Billy că aș vrea să ies puțin afară ca să-mi liniștesc puțin mintea. Tot ceea ce contează este că oamenii au fost ajutați.

În dimineața aceasta suntem foarte bucuroși să-i vedem și pe prietenii noștri printre noi. Să nu fiți supărați pe Billy, pentru că el trebuia să-i anunțe pe oameni că voi continua să răspund la întrebări. Mie îmi place să știu că totul este în ordine în viața mea, pentru că într-una din aceste zile voi merge Acasă în slavă.

Un vechi prieten de-al meu mi-a zis cu vreo două zile în urmă: „M-am săturat să umblu toată viața cu un geamantan după mine.”

Când l-am auzit ce spune, i-am zis: „Vreau să-ți spun ceva, frate. Mi-e dor de casă; de douăzeci de ani mi-e dor de casă și adevărul este că n-am nici o casă la care să merg.”

Vedeți? Acesta-i adevărul. Este îngrozitor să spui așa ceva, dar acesta este adevărul: eu n-am nici o casă stabilă. Oriunde mă duc, stau câteva zile, după care plec în altă parte. Așa am fost născut: să fac aceasta. Soția mea îmi zice: „Vânt neastâmpărat,” pentru că tot timpul sunt când aici, când acolo. Este o situație îngrozitoare, dar aceasta este slujba mea. Desigur, noi suntem gata să facem orice pentru Domnul, dar voi nu vă puteți închipui cum este.

În dimineața aceasta ne-am adunat un grup de oameni de-ai casei. Vedeți? Dar mie îmi este dor de Casă și vreau să merg Acasă. Voi ziceți: Ce-ar fi să mergi în Arizona, unde este familia ta?” Eu sunt bine două sau trei zile, apoi trebuie să plec în altă parte. Mă duc acolo și sunt bine două sau trei zile, apoi trebuie să merg altundeva, așa că nu am nici o casă stabilă unde să merg și mi-e dor de Casă.

Păi, sus este o Casă, iar într-o zi voi merge acolo, dar mai întâi trebuie să vă ajut pe voi. Înțelegeți? De aceea sunt aici: ca să vă ajut, iar când va veni timpul să nu vă mai pot ajuta, vreau să plec Acasă. Da, atunci vreau să merg cu adevărat Acasă. Acolo este un Loc atât de minunat și de plăcut că nu voi mai vrea să vin vreodată înapoi.

Voi părăsi Jeffersonville și voi fi plecat câteva săptămâni, dar după aceea voi veni înapoi. Merg în Arizona, ceea ce-i minunat, dar după aceea vreau să vin înapoi; merg în altă parte, apoi vin din nou înapoi. Merg într-un loc sau în altul și vreau să vin din nou aici, iar când ajung la voi, stau câteva zile, vă văd pe toți și plec mai departe. De ce fac aceasta? Pentru că am copii peste tot... copiii pe care i-am născut în Hristos. Acum, eu nu am nici o casă, dar cu voia Tatălui, într-o zi ne vom aduna cu toții într-o Casă și nu va mai trebui să pribegim în jur.

Sfatul meu este să nu fiți niciodată o piatră „rostogolitoare” afară doar de situația

că aveți o slujba care vă cheamă pe calea aceea. În dimineața aceasta, aș da orice să am pe pământul acesta un loc despre care să pot spune: „Aceasta este casa mea!” Da, aș da orice să pot spune: „Băiete, acesta este locul care îmi place și nu vreau să-l mai părăsesc,” dar nu pot găsi așa ceva.

Eu sunt la fel ca Avraam: în căutarea acelei Cetăți. Înțelegeți? Nu o pot găsi aici, dar știu că există acolo, și vă pot spune cu certitudine că nu mă pot acomoda nicăieri pe pământul acesta. Merg într-un loc minunat și cu oameni minunați, dar acolo este prea multă umezeală; merg în altul și este prea uscat; mă duc sus și este prea frig, cobor în vale și este prea cald. Înțelegeți? Nu există nici un loc, pentru că aici nu suntem Acasă.

Totuși, Îi suntem mulțumitori Domnului pentru toate. Amin! Fiți mulțumitori pentru toate lucrurile. Eu așa sunt, pentru că Dumnezeu m-a făcut ceea ce sunt și sunt conștient că nu pot fi decât ce m-a făcut El: puțin melancolic și retras. Oamenii îmi spun că eu trebuie să fiu așa, pentru că așa m-a făcut Dumnezeu ca să-i pot ajuta. Și dacă acesta este felul în care trebuie să fiu, atunci aceasta este ceea ce doresc să fiu. Da, eu doresc tot ceea ce vrea El și tot ce este spre slava Împărăției lui Dumnezeu.

Să ne rugăm din nou. Doamne Isuse, în fața noastră stau aceste întrebări. Eu nu pot răspunde la ele, Tată; sunt prea mic ca să-o pot face, dar știu că Tu o poți face. Folosește-mă, Doamne, să ușurez apăsarea lor, pentru că Te rog aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Înainte de a începe să răspund la întrebări, vreau să vă spun ceva și sper că nu se înregistrează. Întotdeauna când răspund la aceste întrebări există un lucru care mă îngrijorează și mă deranjează în același timp: este vorba de întrebările referitoare la căsătorie și despărțire. O, Doamne, sunt sunat la telefon, mi se trimit scrisori, iar un frate s-a înfășurat într-o pătură și a stat pe veranda mea de la 12.00 noaptea până dimineața ca să-i dau un răspuns la problema aceasta. Predicatorii vorbesc pretutindeni despre oameni căsătoriți de două și de trei ori, mulți dintre ei fiind chiar lucrători... Chiar și aici am câteva întrebări referitoare la problema aceasta,

de aceea vreau să vă spun ceva celor care sunteți căsătoriți, divorțați și recăsătoriți și nădăjduiesc că nu se înregistrează.

Voi aveți încredere în mine și mă considerați profetul trimis de Dumnezeu, slujitorul Lui, dar sunteți de acord să mă ascultați în problema aceasta? Mergeți înainte și trăiți așa cum sunteți. Să nu încercați să faceți nimic altceva, ci mergeți înainte și trăiți fericiți! Dacă sunteți creștini, mergeți înainte și trăiți pentru Hristos; El a avut un motiv ca să vă mântuiască.

Dacă va fi cu voia Domnului, când mă voi întoarce am să vă explic problema aceasta cu Biblia. Înțelegeți? Nu vă pripiți! Mulți oameni mi-au zis: „Îmi iubesc soția, dar dacă trebuie, mai bine o părăsesc pe ea decât să pierd răpirea!” Să nu faceți aceasta! Stați așa cum sunteți până veți auzi răspunsul Domnului în problema aceasta. Eu nu vă pot explica aceste lucruri în 10-15 minute, ci avem nevoie de mai mult timp ca să vedem ce spune Scriptura, să-L avem pe „Așa vorbește Domnul!”

Eu știu ce a răspuns Domnul Isus când a fost întrebat cu privire la problema aceasta. El a zis: *„Eu însă vă spun că oricine își lasă nevasta, afară de pricină de curvie, și ia pe alta de nevastă, preacurvește; și cine ia de nevastă pe cea lăsată de bărbat, preacurvește.”* (Matei 19.9). El era Dumnezeu și acesta este Cuvântul Său; și El a avut un motiv să spună aceasta.

Când mă voi întoarce, vom merge la început și vom vedea ce înseamnă toate acestea, apoi vom ajunge la noi. Dar până atunci, dacă sunteți creștini mergeți înainte exact cum sunteți acum. Dacă sunteți un cuplu creștin, aveți copii și vă iubiți, să nu vă despărțiți. Înțelegeți? Soțul să nu-și părăsească soția și soția să nu-și părăsească soțul. Așteptați până când vom vorbi despre subiectul acesta. Îmi promiteți că veți face aceasta? Ridicați mâna. Știu că aveți încredere în mine și credeți tot ce v-am spus, de aceea vă rog să mă ascultați și în problema aceasta și să aveți răbdare până vom aborda acest subiect.

Acum ne vom ocupa de întrebările pe care mi le-ați trimis. În dimineața aceasta am câteva foarte bune:

90. Cei care fac parte din Mireasă trebuie să locuiască în interiorul celor o mie cinci sute de mile? Cred că așa ai spus în partea a doua a mesajului „Casa viitoare a Miresei.” Eu am crezut întotdeauna că Mireasa se va ridica la răpire din toate părțile lumii. Sunt cumva greșit?”

Cred că am răspuns la întrebarea aceasta duminica trecută, așa că nu voi mai insista asupra ei.

Nu, dragul meu frate, nu ești greșit. Tu ai dreptate.

Eu n-am avut timp să trec prin aceste întrebări, deși le-am primit duminica trecută. Le-am pus pe toate într-un plic și le-am așezat pe amvon.

Mireasa nu trebuie să se adune într-un loc anume pentru răpire. Multe din mădulele ei vor fi în pulberea pământului: unii vor fi înghețați în zăpezile din nord, alții vor fi în praful junglelor tropicale și peste tot de-a lungul pământului. Dar când va suna trâmbița lui Dumnezeu, toți cei morți în Hristos se vor trezi și vor ieși din morminte, oriunde ar fi. Răpirea va fi un eveniment universal, înțelegeți? Indiferent unde se află pe rotogolul pământului, fiecare făptură care este în Hristos Isus, se va ridica în răpire.

Gândiți-vă la martirajul creștinilor timpurii, care au fost aruncați în gropile cu lei și mâncați de aceștia. Deși trupurile lor au fost mâncate de acele animale și rămășițele lor risipite pe fața pământului, chiar dacă nu a mai rămas nimic din ei, se vor ridica din nou în ziua aceea. De ce? Pentru că trupul nostru este format din elemente chimice, iar Dumnezeu va pune acele elemente înapoi. Înțelegeți?

Este ca în cazul unei celule pe care o descompuneți în atomi, molecule și tot așa până când s-ar părea că nu mai rămâne nimic. Se descompune din ceva natural, pe care puteți pune mâna, în gaze, acizi și așa mai departe, iar în final rămâne ceva micuț: un duh. Și când aceste elemente vin înapoi, s-ar putea să nu fie în aceeași ordine, dar caracteristicile lor sunt aceleași, aducându-te la suprafață tot pe tine. Înțelegeți? Duhul este Cel care controlează totul.

Cu alte cuvinte, Dumnezeu are o „fotografie” a ta; și în ea ești un bărbat sau o femeie tânără. Astfel, nu contează cât de bătrân și zbârcit ești, nici cât de desfigurat poate ajunge trupul tău. Poate acest trup este nimicit, desfigurat, ars, mâncat de lei, etc, dar orice s-ar întâmpla cu el, este alcătuit din șaisprezece elemente ale pământului: calciu, potasiu, petrol, lumină cosmică și așa mai departe; și aceste elemente se află pretutindeni, pământul fiind plin de ele.

Dar cel mai important lucru este această „fotografie.” Astfel, la înviere, acele gaze și acizi, acele elemente, vin înapoi, sunt puse împreună și „developează” din nou această „fotografie.” Însă ea nu a fost luată când aveai șaisprezece, optsprezece sau douăzeci de ani. Dar când? Înainte de întemeierea lumii; atunci a fost luată și pusă în marea evidență a lui Dumnezeu. Singurul lucru care mai trebuia, este că te-a înfățișat aici ca să poți face alegerea. Înțelegeți? Și când L-ai ales pe El, ai devenit un slujitor al Lui. Fiind Dumnezeu, El a știut aceasta mai dinainte și astfel a devenit Răscumpărătorul nostru, așa cum am văzut deja.

Viața aceasta și tot ce este aici este negativul acelei „fotografii.” Iar dacă există un negativ, trebuie să fie și un pozitiv; mai bine zis, este nevoie de pozitiv ca să poată exista negativul. De aceea, trebuie să existe pe undeva un pozitiv. Astfel, viața de aici nu este realitatea, ci este doar o pervertire a realității care urmează să vină. Acum înțelegeți?

Prin urmare, mie nu-mi pasă ce ar putea face ei cu voi, cu trupul vostru, pentru că nimeni nu poate nimici acel profil, acea fotografie aflată în marea galerie din cer a lui Dumnezeu. Ei ar putea arde acest trup, ar putea să-l dea hrană leilor, ar putea face orice vor cu el; dar pe cât este de sigur că doi plus doi fac patru, pe atât este

de sigur că Dumnezeu îl va chema și el va apărea din nou. Deci, nu contează unde ești.

Nu știu cine a scris această întrebare, pentru că nu se semnează, dar puteți lua banda despre Căminul viitor și s-o ascultați din nou. Când am adus acest mesaj, eu am spus, poate nu voi putea reda cuvânt cu cuvânt:

„...Cetatea după care tânjim în dimineața aceasta să o vedem, va avea cam o mie cinci sute de mile pătrate. Aceasta ar fi cam de la Maine la Florida și de la țărmul mării de est până la opt sute de mile vest de Mississippi: o mie cinci sute de mile pătrate. Acesta este un exemplu. Gândiți-vă că în dimineața aceasta sunt printre noi oameni care au venit de la așa depărtare mare, adică de la o mie cinci sute de mile. Eu nu știu unde va fi acel Templu, dar cred că va fi cam unde este Palestina acum. Pământul acesta are douăzeci și cinci de mii de mile în jurul lui, ceea ce înseamnă că o mie cinci sute de mile nu va fi prea mult. Deci, această mare Cetate va sta pe un munte care va avea o mie cinci sute de mile pătrate...”

Privind profețiile Biblice referitoare la Muntele Sion și la Ierusalim, cred că cetatea va fi acolo. Acolo a căutat și patriarhul Avraam Cetatea al cărei Meșter și Ziditor este Dumnezeu. El a căutat-o în țara aceea, de aceea cred că ea va fi unde este Palestina acum.

Voi puteți găsi greu pe hartă Palestina, pentru că este doar un punct micuț. Uitați-vă la Rusia, la Statele Unite, la America de Sud și la toate celelalte țări. De ce a ales Dumnezeu tocmai locul acela micuț? Aceasta este marea întrebare. Eu nu pot răspunde la ea, dar oriunde ar fi acea Țară, noi ne îndreptăm spre ea și îi suntem recunoscători Domnului pentru aceasta.

Dacă ați înțeles că această mare Cetate va fi aici undeva și se va întinde pe o suprafață de o mie cinci sute de mile, ați înțeles greșit. Tot ce este aici va fi nimic. Lumea aceasta va fi arsă și tot ce este în ea se va termina. Unde este acum Indiana și Statele Unite, va fi doar lavă. Înțelegeți? Păcatul, boala, microbii și

toate celelalte lucruri vor fi nimicite, iar Ioan a spus: „*Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.*” (Apocalipsa 21.1).

Gândiți-vă că Dumnezeu a avut nevoie de șase mii de ani să pună bazele și să zidească lumea aceasta. Cum a creat-o El? Biblia spune că „*tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.*” (Evrei 11.3). Da, așa a fost creat pământul și tot ce este pe el. Dumnezeu l-a creat pentru un scop anume, dar Satan l-a pervertit. Acesta este motivul pentru care El a venit jos și a răscumpărat tot ce era pierdut, apoi a mers în altă parte să ne pregătească un alt loc și l-au trebuit șase mii de ani să facă pământul cu tot ce este pe el, iar de două mii de ani lucrează la Cetatea care va coborî pe pământ: „*În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.*” (Ioan 14.2). Vedeți? „Eu Mă duc să vă pregătesc un loc, să zidesc o Cetate din aur transparent și cu străzi de aur străveziu.” Ce loc minunat!

Cum o va face El? Ia materiale de pe celelalte pământuri, lumi sau stele? Nu, nu are nevoie de ele, pentru că El este Creatorul. Acea Țară este nespun mai bună pentru mine, pentru voi nu? Sigur că da. Dacă El a zidit-o pe aceasta și mă bucur atât de mult de ea, cum va fi când voi merge în cea nouă? O, Doamne, cât va fi de minunat! Sunt atât de bucuros pentru că noi suntem destinați pentru Cetatea aceea! În ordine.

91. Frate Branham, eu Îl iubesc pe Domnul dar în anul care a trecut m-am confruntat cu o problemă: uneori se părea că aproape îmi ies din minți. Ce este aceasta? Te rog să te rogi pentru mine și pentru soțul meu.

Dacă persoana care a trimis biletul acesta ar fi fost la interviul de azi dimineață, Domnul ar fi descoperit care este problema ei. Așa însă, eu nu știu cine este pentru că s-a semnat doar: „O soră în Hristos.”

Ceea ce pot să-ți spun soră, este că trebuie să te cercetezi cu Biblia dacă ai făcut

cumva ceva greșit. Dacă nu ai făcut nimic greșit și nu există nimic să te condamne, înseamnă că sunt de vină nervii tăi. Înțelegi? Ar putea fi multe lucruri care s-au întâmplat și te-au afectat: poate fi vorba de vreun necaz pe care l-ai avut, sau poate te apropii de intrarea în menopauză...

Bărbaților, când soțiile voastre se apropie de această perioadă a vieții lor, să fiți aproape de ele pentru că au nevoie de ajutorul vostru. Atunci ele au cu adevărat nevoie de ajutorul și înțelegerea voastră. Frate, ia-o pe soția ta în brațe, vorbește frumos cu ea și înțelege-o, pentru că ea trece printr-o perioadă foarte grea, printr-o perioadă de mari schimbări, și are nevoie să fii bun cu ea.

După părerea mea, aici a greșit domnul Rockefeller. El a fost iubit de națiune și probabil ar fi fost următorul nostru președinte, dar atunci când soția lui a intrat în menopauză, în loc s-o înțeleagă și s-o ajute, a părăsit-o și s-a căsătorit cu secretara lui. Și știți ce s-a întâmplat. Aceasta arată că încă mai există americani adevărați cu o gândire sănătoasă...

Eu nu sunt politician, ci sunt creștin, iar locul acesta nu este un loc în care să se facă politică. Toate lucrurile de aici se duc oricum, dar cele despre care vorbim noi sunt veșnice. Fie că este vorba de democrați, fie că este vorba de republicani, totul este dus, nu mai poate fi salvat niciodată. S-a sfârșit! De aceea, să nu vă certați niciodată cu privire la aceste lucruri, ci să trăiți pentru Împărăția care vine, fiindcă: *„...noi n-avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare.”* (Evrei 13.14). Amin. Acesta este adevărul.

Deci politica este de-o parte a gardului, iar eu sunt de partea cealaltă. Și vă spun ceva: Eu am votat o singură dată și sunt sigur de câștig, pentru că L-am votat pe Hristos.” Înțelegeți? Voi aveți un vot care vine. Dumnezeu a votat pentru voi, iar diavolul a votat împotriva voastră. Voi pe cine votați? Pașii voștri se îndreaptă spre cel pe care l-ați ales. Înțelegeți?

Deci, după părerea mea, persoana aceasta este doar emoționată. Dacă nu există

nimic care să te condamne în inima ta, du-te înainte și spune: „Pleacă de la mine, Satană!” la inițiativa, du-te înainte și trăiește pentru Dumnezeu. Amin.

92. Frate Branham, conform Scripturii există vreo situație în care este permis să te recăsătorești după divorț? Dacă ești divorțat, există vreun verset care să-ți permită să te recăsătorești? Mulțumesc. Voi cumpăra și eu banda ca să obțin răspunsul.

Voi lăsa problema aceasta deoparte, pentru că dacă va fi cu voia Domnului, ne vom ocupa de ea când mă voi întoarce aici. Atunci vom înregistra totul; și cine va fi rănit, va fi rănit, iar cine va fi luminat, va avea lumină. Voi să fiți doar curajoși. Înțelegeți?

93. Frate Branham, este posibil ca cineva să aibă botezul Duhului Sfânt și să nu fie urmat de semnele stabilite de Duhul... cel puțin deocamdată? Trebuie să așteptăm până în viitor sau până când este stabilit de Duhul Sfânt?

La prima vedere pare o întrebare încurcată, dar de fapt este una foarte bună; iar eu am ocazia să vorbesc cu familia mea de aici, adică cu voi, și cu familia mea din lume, adică cu cei la care ajung aceste benzi.

O mare parte din adunarea mea este formată din penticostali, pentru că mesajul penticostal este cel mai recent mesaj pe care-l avem în rândul denominațiilor; și, desigur, eu sunt de acord cu ei mai mult decât cu oricare din celelalte biserici. Înclin spre ei pentru că au un mesaj mai recent. Acesta este motivul pentru care îi îndemn pe toți convertiții mei la Hristos să se îndrepte spre biserica penticostală, dacă n-au o biserică creștină la care să meargă. Desigur, aceasta nu mă oprește să-i mustru de câte ori am ocazia, în ceea ce știu că sunt greșiți: pentru că sunt o denominațiune și refuză să umble în Lumina actuală a Cuvântului. Totuși, dacă ar trebui să aleg o denominațiune din lume, i-aș alege pe penticostali. Când se ajunge însă la individ, trebuie să spun că în toate denominațiunile sunt și creștini adevărați: la metodiști, baptiști, prezbiterieni, luterani. Eu nu sunt împotriva oamenilor, ci a sistemelor denominaționale care îi țin ostatici pe acești oameni.

Pentru mine nu contează faptul că oamenii aceia sunt romano-catolici, martori ai lui Iehova, iudei ortodocși, sau orice altceva: ei sunt suflete pentru care a murit Hristos ca să-i salveze.

Părerea mea este că deși sunt prinși în aceste sisteme, printre ei sunt o mulțime de creștini adevărați: printre bapțiști, metodiști, prezbitierieni, etc. Chiar și în biserica catolică sunt bărbați și femei care îl iubesc cu adevărat pe Domnul. Și desigur, ei nu aderă la acele biserici ca să fie răi, ci pentru că doresc să fie corecți. Problema este că în acele biserici este un sistem care îi îndrumă pe o cale greșită. Și dacă vreodată veți vedea că eu voi face o denomi-națiune și vă voi chema în ea, să știți că sunt un amăgitor care vă duce într-un sistem omenesc. Departe să fie de mine lucrul acesta! Dumnezeu să mă țină cu mintea întreagă și să mă ajute să vă îndrum întotdeauna numai spre Isus Hristos, Cuvântul. Stați numai cu El! Înțelegeți?

Persoana care a pus întrebarea, vrea să știe dacă este posibil ca cineva să aibă Duhul Sfânt fără să fie urmat de semnele biblice.

Am să răspund la întrebare folosindu-mă de un mic exemplu. Dacă tu ești născut o ființă umană normală, vei face lucrurile pe care le face o ființă umană normală, este adevărat? Dacă ești născut om, vei avea trăsăturile unui om. Nu vei trăi într-un pom și nici nu vei încerca să zbori ca o pasăre, pentru că o ființă umană normală nu face așa ceva. O ființă umană normală lucrează, se căsătorește, are copii, etc. Acest lucru este specific unui om.

Tot așa, când un om este născut din Duhul lui Dumnezeu, este creștin și are atributele lui Hristos. Înțelegeți? Așa este normal.

Dar deși toți sunteți oameni, vă deosebiți unii de alții, nu sunteți toți la fel. Aveți o construcție diferită, gusturi diferite, mâncați diferit, deși toți mâncați mâncare. Vedeți? Deși sunteți oameni, ca persoane vă deosebiți unii de alții.

La fel este și cu creștinul. Deși toți sunteți creștini, nu puteți spune: „Toți vorbesc în limbi; toți prorocesc, toți fac cutare și cutare lucru...” Înțelegeți?

Voi trebuie să fiți atenți la aceste lucruri, pentru că creștinul are obiceiurile unui creștin și trăiește ca un creștin, iar Isus a spus:

„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.” (Marcu 16.17-18). Acestea sunt lucrurile care îl urmează de fapt pe un creștin.

Persoana care pune întrebarea, spune un lucru bun aici: „Trebuie să așteptăm până în viitor sau până când este stabilit de Duhul Sfânt?” Îmi place aceasta. Ați înțeles ideea? „Până când este stabilit de Duhul Sfânt?” Da, Dumnezeu este Cel care stabilește lucrurile.

Dacă sunt ascultat de penticostali, cred că acum vor înțelege de ce nu sunt de acord că toți credincioșii trebuie să vorbească în limbi. Eu nu pot vedea acest lucru ca fiind corect. Eu sunt ființă umană la fel ca voi toți, dar dacă mie îmi place plăcinta cu cireșe, nu înseamnă că vă presez și pe voi s-o mâncați, nici nu spun: „Dacă nu mâncați plăcintă cu cireșe, nu sunteți ființe umane!” Înțelegeți? A mânca plăcintă cu cireșe este doar un obicei sau o plăcere a unei ființe umane. Poate nu sunteți de acord cu mine în ceea ce spun, însă acesta este adevărul. Unul va mânca plăcintă cu mere, pe când altul va prefera altceva.

Cel ce stabilește slujbele este Duhul Sfânt, dar când încerci să forțezi lucrurile... „Ce-i dacă vin și-ți spun că trebuie să mănânci plăcintă cu cireșe, deși nu îți place? Ce-i dacă vomțiți?” Vedeți? Ce se întâmplă dacă nu îți place și totuși o mănânci? Acest lucru îți va face rău, te va vătăma.

Același lucru se întâmplă dacă te forțezi să faci ceva ce este contrar Duhului Sfânt, pentru că El te-a hotărât pentru un anumit scop în viață. Puteți înțelege aceasta?

Și cel mai bun semn pe care-l știu și care dovedește că ai fost umplut cu Duhul Sfânt este că ești atât de îndrăgostit de Hristos, încât crezi că fiecare Cuvânt spus de El este Adevărul și Îl urmezi întocmai. Aceasta este dovada că ai Duhul Sfânt. Atunci viața ta este plină de bucurie și toate lucrurile sunt altfel decât înainte. Acela este Duhul Sfânt.

Aceste daruri sunt în Duhul Sfânt. Astfel, dacă fiecare din voi ar fi în perfectă armonie cu Duhul Sfânt și umplut cu El, aceste semne ar fi multiplicat tot timpul și constant printre voi. Dar Duhul Sfânt nu Se poate mișca acolo unde există confuzie, unde există diferențe și unde noi stăm sus. Înțelegeți? El nu poate lucra prin astfel de oameni.

Penticostalii spun: „Ai vorbit în limbi?” „Da.” „Păi atunci Îl ai.” „Ai vorbit în limbi?” „Nu.” „Atunci nu-L ai.” Vedeți?

Desigur, eu nu mă fac judecător asupra acestor lucruri, pentru că Dumnezeu este Judecătorul, dar Isus a spus: „*Aceste semne îi vor urma...*” Cei ce cred, creștinii adevărați, sunt plini de roada Duhului care curge prin ei. Astfel, sunt plini de dragoste, bucurie și evlavie. Vedeți, Acela este Duhul Sfânt. Ei vorbesc în limbi, iar dacă vine o prorocie, oh, aceea se împlinește de fiecare dată întocmai.

Întrebați-i pe cei cincisprezece sau douăzeci de oameni care au fost la interviul de azi dimineață. Întrebați-i dacă a fost un singur cuvânt spus greșit. Duhul Sfânt sapă drept în jos, acolo înăuntru și descoperă toate lucrurile aducându-le la suprafață. Înțelegeți? Nu există nici o greșeală, ci spune totul întocmai cum este: așa este așa, aceea este așa, ați făcut asta și cealaltă și trebuie să faceți așa și așa. Vedeți? El ia toate lucrurile și le pune în ordine, iar oamenii trebuie să acționeze așa cum spune.

Aseară am fost undeva, iar acolo am stat la masă și am vorbit cu un cuplu. Și deodată, Duhul Sfânt a căzut peste noi și atunci am văzut că bărbatul acela era confuz cu privire la unele lucruri, așa că i-am zis: „Eu știu ce gândești în inima ta.” Apoi am început să vorbesc cu el pe ocolite, și i-am răspuns la fiecare întrebare pe care o avea în inima lui, fără ca cineva să poată înțelege la ce mă refeream, afară de el desigur. Da, el a înțeles tot ce i-am spus. Ce a însemnat aceasta? O confirmare a faptului că El descoperă totul.

Dacă biserica ar lucra în armonie în felul acesta, printre noi s-ar întâmpla semnele spuse de Domnul: am scoate draci, am lua în mână șerpi, dacă am bea ceva de moarte nu ne-ar vătăma, etc. Dar când cineva încearcă să forțeze aceste lucruri asupra indivizilor, face numai rău. Atunci sunteți la fel ca penticostalii și obțineți doar confuzie, babilonie. Înțelegeți? Voi nu puteți forța aceste lucruri.

Inimile noastre sunt pline de bucurie și fericire când vedem plinătatea Duhului lui Dumnezeu printre noi, și suntem atât de îndrăgostiți de El încât vrem să ne rugăm toată noaptea.

Eu nu vreau să vă fac de rușine, dar dacă în dimineața aceasta aș întreba câți din această mulțime au Duhul Sfânt, cred că în jur de 95% dintre voi ar ridica mâinile și ar spune că Îl au; însă dacă vă dau o dovadă biblică, una singură, s-ar mai ridica doar una sau două mâini. Vedeți? Eu aș putea face acest lucru, însă atunci aș răni și biserica mea. Ca slujitor, tu trebuie să-i scoți din starea de pruncie și să-i crești spre bărbăție, spre maturitate. Înțelegeți?

Cineva care a trimis o întrebare, spunea că s-a dus la adunarea fratelui Jackson, iar unii i-au zis: „Te duci la „fasolea” aia moartă?” sau așa ceva. Vorbeau așa despre el, pentru că fratele Jackson a lăsat să se vorbească în limbi chiar în adunare. Când simt Duhul și vor să vorbească, ei o fac pur și simplu. Păi aceea este adunarea fratelui Jackson. Eu nu am nimic împotriva acestui lucru, este în ordine. Junior Jackson este unul din cei mai buni prieteni ai mei. El este un bărbat evlavios și umplut cu Duhul Sfânt, și este fratele meu. El nu trebuie să mănânce plăcinta mea cu cireșe și nici eu nu trebuie să mănânc plăcinta lui cu mere, însă ceea ce este

important este că amândoi mâncăm plăcintă, adică amândoi credem acest mesaj. Felul cum procedează ei acolo, ține de rânduiala bisericii lui.

Eu am spus întotdeauna: „Vreau ca biserica mea să încerce să vină în rânduială și să nu se mai întrerupă ungerea Duhului de peste predicator, prin vorbirea în limbi.” Imediat cineva a întrebat: „Dacă se întâmplă aceasta, vorbirea aceea este adevărată?”

„Eu nu sunt judecător, dar vă spun ceva: Lăsați-o să meargă așa până când este prezentat Cuvântul referitor la problema aceasta, iar după aceea urmăriți-o. Dacă acela este Duhul Sfânt, Se potrivește perfect cu Cuvântul, iar dacă nu, nu o va face. Vedeți? Aceasta este singura cale prin care puteți face deosebirea, fiindcă se judecă singur. Dacă nu este Duhul Sfânt, când îi atrageți atenția, se va înfuria și se va dezlănțui. Vedeți? Dar dacă este Duhul Sfânt, va merge smerit exact pe linia Cuvântului, pentru că acesta este El și El pășește întocmai în propria Sa rânduială.

În ce privește vorbirea în limbi și celelalte lucruri, desigur că doresc ca fiecare dintre voi să vorbească în limbi.

La interviul de azi dimineață a fost cineva care m-a auzit spunând că vorbirea în limbi nu este dovada botezului cu Duhul Sfânt. Este un creștin adevărat și spunea că a trăit o viață dreaptă, de aceea l-am sfătuit să-L roage pe Dumnezeu să-l lase să vorbească în limbi sau să procească, pentru că acestea sunt daruri ale Duhului.

Primul lucru pe care l-am făcut când am vorbit cu persoana aceasta, a fost să aflu locul lor de naștere și sub ce semn au fost născuți, și astfel am putut spune care era locul lor, pentru că nașterea firească vă așează într-o anumită linie. Dar când are loc nașterea din nou, ea vă așează într-o altă natură, care este în interiorul vostru. Nașterea firească vă dă o conștiință firească, iar dacă umblați prin ea, veți ajunge într-o stare confuză și veți spune: „Domnul vrea să fac aceasta... Oh, eu știu că se aliniază cu Scriptura!” Și veți începe să faceți acel lucru. Dar imediat va

veni Satan și vă va arăta tot felul de greșeli, iar voi veți spune: „Păi, presupun că...” Înțelegeți? Și astfel ascultați de Satan.

Dar dacă luați acel Ceva lăuntric, El vă va călăuzi în Cuvânt și nu îl va lăsa pe Satan să se apropie. Aceasta este datoria Satanei: să stea acolo și să vă lovească, dar voi să nu ascultați de el!

Atunci persoana aceea mi-a zis: „Măcar dacă aș fi sigur că am Duhul Sfânt!” Vedeți? Era un bărbat loial și sincer, dar ar fi trebuit să spună: „Tată, dă-mi aceasta ca Ceva pe care să stau.”

Prieteni, Duhul Sfânt vorbește în limbi, dar mai întâi de toate tu trebuie să ai Duhul Sfânt pentru ca El să poată vorbi în limbi. Înțelegeți?

Fiți atenți! Este posibil să fie un dar adevărat; poate să fie Duhul Sfânt care vorbește prin tine în limbi necunoscute, dar cu toate acestea să fii pierdut și să mergi în iad. Așa spune Biblia. Credeți aceasta? Vreți să știți unde spune Biblia aceasta? Ridicați mâna.

„Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești...” Este adevărat acest lucru? Limbi care pot fi tălmăcite și limbi care nu pot fi tălmăcite, limbile Duhului Sfânt. *„...nu sunt nimic.”* Înțelegeți? Tu poți avea vorbirea în limbi fără să ai Duhul Sfânt; dar trebuie să primești întâi Duhul Sfânt, iar vorbirea în limbi îl va urma. Așa este corect.

Biblia spune că ploaia cade și peste cel drept și peste cel nedrept și că soarele strălucește și peste cel bun și peste cel rău. Ploaia care face să crească și să se coacă recolta, face același lucru și cu buruiana. Da, este aceeași ploaie. Tot așa, Duhul Sfânt poate cădea peste un grup de oameni și astfel ei vorbesc în limbi și prorocesc. Este cât se poate de adevărat.

Unii oameni merg la un vrăjitor sau la un medium și ei pot spune lucruri care sunt perfect adevărate. Uitați-vă la vrăjitoarea din Endor. Ceea ce spun ei poate fi perfect adevărat, dar cel ce lucrează nu este Duhul Sfânt, pentru că sunt vrăjitori. Eu am văzut draci care vorbeau în limbi și scriau în acele limbi, dar aceasta nu înseamnă nimic. Singurul lucru adevărat este Cuvântul; deci: înapoi la Cuvânt!

Tu poți avea aceste lucruri fără Cuvânt, dar când vii la Cuvânt, ești exact în linie și totul este corect.

Duhul Sfânt îi folosește pe acești oameni cu daruri după cum a hotărât prin propria Sa înțelepciune divină.

Lăsați-mă să mă întorc puțin ca să vă fie mai clar ceea ce spun. Dacă vă întreb: „Câți dintre voi au Duhul Sfânt?” Ridicați toți mâna. Dar apoi adaug: „Bine, acum am să văd dacă Îl aveți cu adevărat.”

Biblia spune că cei ce au Duhul Sfânt *„suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor, care se săvârșesc în cetate.”* (Ezechiel 9.4). Câte mâini se ridică acum? Câți dintre voi nu se pot odihni noaptea plini de bucurie, ci sunt triști pentru cei pierduți, și zi și noapte plâng și strigă din pricina urâciunilor din jur? Cine face aceasta în oraș? Cât de mulți sunt în biserică? Biblia spune că aceasta este dovada Duhului Sfânt.

El i-a zis Îngerului cu pecetea: *„Treci prin mijlocul cetății,... și fă un semn pe fruntea oamenilor, care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor, care se săvârșesc acolo.”*

Iar celorlalți le-a zis, în auzul meu: „Treceți după el în cetate, și loviți; ochiul vostru să fie fără milă, și să nu vă îndurați!” Nu contează cât de mulți membri erau ei, nici cât de multe lucruri au făcut: *„Ucideți, și nimiciți pe bătrâni, pe tineri, pe fecioare, pe copii și pe femei...”* Și copiii? Da, și pe copii.

Când Iosua a intrat în Canaan, Domnul i-a dat aceeași poruncă: „Să nu lăsați pe nimeni să trăiască! Omorâți-l chiar dacă este un copilăș drăgălaș, un amalecit micuț! Țineți minte că este un amalecit și când va crește va fi tot amalecit și va întina tabăra.”

Și când lucrurile acelea mărunte, dar în dezacord cu Cuvântul lui Dumnezeu, au pătruns în tabără, au adus cu sine necazul. Pe mine nu mă interesează de ce denominațiune aparține.

Voi ziceți: „Păi, sunt oameni buni...” Nu mă interesează cât de buni sunt ei! Dacă ceea ce învață este în contradicție cu Cuvântul, scoateți acel lucru afară dintre voi, pentru că este un „amalecit micuț” care va crește. Pare tare drăgălaș și nevinovat, de parcă este în regulă, dar să n-aveți nimic de-a face cu așa ceva! Stați departe de aceasta!

„Bine, frate Branham... Eu merg acolo jos pentru că...”

Țineți minte aceasta! Stați departe de orice amalecit, de oricine sau orice este în contradicție cu Cuvântul! Să nu aveți deloc de-a face cu așa ceva! Câți credeți că acesta este adevărul? Sigur că este. Stați departe de acele lucruri!

Cei ce *„suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor, care se săvârșesc în cetate.”* Unde vedeți așa ceva astăzi? Eu pot să vă arăt zeci de mii de oameni care vorbesc în limbi, dar nu pot să se roage nici măcar o oră pentru cineva care este apăsător din pricina păcatului. Dar ați văzut ce spune Biblia? *„Treci prin mijlocul cetății, ... și fă un semn pe fruntea oamenilor, care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor, care se săvârșesc acolo.”* Ați știut aceasta? Câți ați citit vreodată acest verset? Acesta este Duhul Sfânt care a venit să-i însemneze pe oameni înainte de nimicire, iar după ce i-a însemnat pe toți, i-a zis Îngerului nimicator: „Acum du-te și nimicește-i pe toți cei ce nu au acest Semn!” Semnul lui Dumnezeu, Pecetea Lui, este Duhul Sfânt.

Unde sunt oamenii care suspină și gem? Eu vă pot arăta oameni care sar în sus și-n jos și plâng în biserică; vă pot arăta oameni care aleargă prin toată clădirea; vă pot arăta oameni care prorocesc și totul se împlinește întocmai; vă pot arăta oameni care vorbesc în limbi, aleargă în sus și-n jos, tălmăcesc acea vorbire și totul se împlinește întocmai, dar unde sunt cei care suspină și gem din pricina urâciunilor care se petrec în jur? Unde este sufletul acela împovărat? Înțelegeți ce vreau să spun?

Eu am încercat să vă învăț și să vă călăuzesc, cât am putut de bine, așa cum își călăuzește un tată copiii. Voi sunteți copiii mei, pentru că v-am născut în Hristos prin această Evanghelie pe care o predic. Înțelegeți? De aceea, vreau să creșteți pe deplin și să deveniți maturi. Dorința mea este ca în ziua aceea să vă înfățișez și eu înaintea lui Hristos, așa cum a spus Pavel: „*ca pe o fecioară curată.*” (2 Corinteni 11.2). Și vreau să nu existe nici un lucru în Cuvântul Său, pe care inima voastră să nu-l puncteze cu „Amin.”

Desigur, vei mai face lucruri greșite, dar în clipa când vei greși, vei fi condamnat în cugetul tău, așa că vei alerger repede la El și-l vei spune: „Tată, iartă-mă...”

Am să vă spun ceva. Zilele trecute, am fost la vânătoare de veverițe în Kentucky și cineva m-a întrebat despre un băiat bun. În dimineața aceea am împușcat cinci veverițe și pentru că în statul Kentucky limita este de șase, am lăsat una pentru după-amiază. Și persoana despre care vă spun, mi-a zis: „Eu am nouă...” Vedeți? Un copil minunat, băiat creștin.

„Ai făcut foarte rău!” i-am răspuns. „Păi...” Atunci i-am zis: „Eu am împușcat cinci și am lăsat una pentru după-amiază. Și după ce am împușcat-o și pe a șasea, m-am uitat într-un pom și acolo am numărat cinci sau șase veverițe care puteau fi împușcate foarte ușor, dar le-am lăsat în pace. Am luat numărul care-mi era permis, iar pe celelalte le-am lăsat.” Apoi am continuat: „Nu demult, am fost aici sus și am găsit 15-20 de veverițe care stăteau în pom, dar am împușcat cât era limita și pe restul le-am lăsat acolo.”

Vedeți? Dacă vin în ținutul acesta și vă predic despre lucrurile care sunt drepte, trebuie să trăiesc ceea ce spun. Creștinismul nu este ceea ce spui, ci ceea ce trăiești, ceea ce faci; tu trebuie să fii un exemplu pentru ceilalți, fiindcă Biblia spune: *„Voi sunteți sarea pământului...”* (Matei 5.13).

Mai mult, Isus a zis: *„Dați dar Cezarului ce este al Cezarului...”* (Marcu 12.17). Atunci ce se întâmplă când mergeți afară și încălcați legea vitezei? Păcătuiți, faceți un lucru rău. *„Dați dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.”*

Poate ziceți: „Păi, legea este greșită!” Eu nu pot face nimic, oricât de greșită ar fi, așa că, dacă nu îi dați cezarului ceea ce aparține cezarului, încălcați porunca lui Isus și păcătuiți. Acesta-i adevărul.

Noi toți suntem vinovați, pentru că toți greșim. Dar când vezi că faci ceva greșit, corectează-te; încetează să mai faci acel lucru. Oamenii se uită la tine; ei nu merg la biserică, dar te citesc atenți să vadă ce faci tu.

Deci, luați-L pe Hristos în inimile voastre. Hristos și Duhul Sfânt sunt unul și același, pentru că „Hristos” înseamnă „Cel uns.” Astfel, Duhul Sfânt este Ungerea, iar tu ești cel uns, adică un hristos, desigur, dacă Hristos este în tine. Înțelegeți ce vreau să spun?

Atunci posedați lucrul corect, iar El vă poate folosi la orice vrea, pentru că sunteți în Trup și deschiși pentru oricare dintre daruri. Dar nu vă va folosi la nimic să aveți unul din aceste daruri în afara Trupului. *„Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zângănitor.*

Și chiar dacă aș avea darul prorociei, și aș cunoaște toate tainele și toată știința; chiar dacă aș avea toată credința așa încât să mut și munții, și n-aș avea dragoste,

nu sunt nimic.

Și chiar dacă mi-aș împărți toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, și n-aș avea dragoste, nu-mi folosește la nimic. (1 Corinteni 13.1-3).

Să nu depindeți de lucrurile acelea! Duhul Sfânt este Dumnezeu, Dumnezeu în voi. Și când vine El în voi, sunteți schimbați, sunteți o făptură nouă. Iar când El vă va spune că un lucru mărunț, oricât de mărunț ar fi el, este greșit, încetați imediat să-l mai faceți! Spuneți: „Tată, Te rog să mă ierți, pentru că n-am vrut să fac aceasta...” Înțelegeți? Aceasta o face Duhul Sfânt.

Pe mine nu mă interesează cât de mult ai vorbit în limbi, cât de mult alergi sau sari în sus și-n jos, nici că ai făcut asta sau cealaltă; orice ai făcut, nu înseamnă nimic dacă Duhul Sfânt nu este în tine ca să te călăuzească și să te condamne cu privire la lucrurile greșite pe care le faci.

Aceasta îl face pe un om să fie corect: faptul că îl lasă pe Duhul Sfânt să-l călăuzească.

Dați-mi voie să vă spun ceva. Tu nu trebuie să întrebi ca să vezi dacă în tine este adevăratul Duh Sfânt, pentru că o știi; tu știi aceasta, pentru că este între tine și El, este o trăire personală cu Dumnezeu. Tu știi că s-a întâmplat ceva, că s-a produs o schimbare. Înțelegeți? Ai fost schimbat înlăuntrul tău și știi că îl ai. Fie că ai vorbit sau nu în limbi; fie că ai sărit, ai strigat sau ai făcut altceva, tu știi că Dumnezeu locuiește în tine și că nu umbli după propriul tău gând, pentru că porți în tine gândul lui Hristos și El te călăuzește prin Cuvânt, iar tu mergi exact cum merge El și faci exact ce face El.

Dacă mai întrebați: „Păi, atunci frate Branham, tu nu crezi că ar trebui să vorbim în limbi?” înseamnă că ați înțeles exact invers ceea ce tocmai v-am spus. Sigur că eu

cred că ar trebui să vorbiți în limbi, dar vă rog să luați exact ceea ce spun, pentru că și eu vă spun așa cum a spus Pavel: „*Călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos.*” (1 Corinteni 11.1), iar dacă vedeți că sunt greșit, depărtați-vă de mine. Ați înțeles?

94. Oamenii spun că fratele Branham este mai mult decât un om pentru că poate crea, și că Isus poate arăta întocmai ca el. Te rog să ne explici aceasta.

Nu știu cine a trimis întrebarea aceasta, dar ceea ce vă pot spune este că eu sunt fratele vostru. Înțelegeți? Salvatorul vostru este Isus Hristos. Eu nu pot fi Salvatorul vostru, pentru că ați fost salvați deja de El. Cine a pus întrebarea este atât de aproape de adevăr și totuși foarte departe. După cât de frumos este scris, pare a fi scrisul de mână al unei femei. Tu ce crezi, frate Capps?

Oamenii întreabă: „Frate Branham, Isus ar putea arăta ca tine?” sau: „Este posibil să fii Isus?” sau ceva de felul acesta. Într-un sens al Cuvântului ei au dreptate, dar într-un alt sens al Cuvântului este o învățătură antihristă. Puteți înțelege? Dacă cineva spune că eu sunt Domnul Isus Hristos, este un antihrist, pentru că El stă la dreapta majestății în mărire și va reveni în putere și slavă. Dar dacă Viața Lui este în mine și în voi, atunci da, acesta este adevărul: noi suntem „Hristoși.”

Vă mai amintiți mesajul meu despre mesianiți? Cuvântul „Mesia” înseamnă „Cel uns,” „Hristosul,” iar dacă voi primiți Duhul Sfânt, deveniți „unșii Lui.” Înțelegeți?

Dar adevărul este că în lume există tot felul de unși. De ce aceasta? Pentru că Satan a intrat și a imitat totul aproape punct cu punct, de aceea, există o singură cale prin care poți fii sigur: verificând totul Cuvânt cu Cuvânt, Cuvânt cu Cuvânt.

Dacă cineva spune că William Branham sau orice alt om este Domnul Isus Hristos, Salvatorul nostru, este total greșit, dar dacă spune că William Branham sau

altcineva este uns cu Duhul Sfânt care aduce la suprafață propria Viață a lui Hristos, este corect.

Acest lucru a fost simbolizat foarte frumos prin Ilie și Elisei, atunci când Ilie a fost luat la cer. Bătrânul profet era foarte obosit, dar iată că un car de foc îl aștepta să-l ducă Acasă. Ați observat ce s-a întâmplat când Ilie și Elisei au trecut râul? Cei de la școala prorocilor îi urmăreau foarte atent. Ilie a lovit râul cu mantaua sa, iar când a făcut aceasta, apele s-au despiciat și ei au trecut dincolo. El l-a întrebat pe Elisei: „De ce te ții după mine, ce vrei?”

Și Elisei i-a răspuns: *„Te rog să vină peste mine o îndoită măsură din duhul tău!”*

„Greu lucru ceri,” i-a răspuns Ilie, *„dar dacă mă vei vedea când voi fi răpit de la tine, așa ți se va întâmpla; dacă nu, nu ți se va întâmpla așa.”* Vă puteți da seama cum l-a urmărit el pe profet!

În timpul acela, profetul Ilie era Cuvântul, pentru că el era manifestarea Cuvântului pentru lume. Înțelegeți? Însă el știa că trebuie să vină o slujbă mai puternică, pentru că i s-a cerut un lucru mai mare.

Tot așa, când Domnul Isus, simbolizat aici prin Ilie, a fost pe pământ, a spus: *„...cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu mă duc la Tatăl.”* (Ioan 14.12). Cum veți putea face voi aceste lucrări? Urmărindu-L! Cine este El? Cuvântul. Urmăriți-L!

Când se ajunge la crearea lucrurilor, acesta este adevărul. Isus nu a creat niciodată ceva direct și să-l aducă la existență, ci a luat ceva ce era deja creat și a făcut altceva. Astfel, a luat apă și a făcut vin; a luat pâine și a făcut mai multă pâine; a luat pește și a făcut mai mulți pești. Dar a promis că se vor face lucrări mai mari decât acestea. De ce? Pentru că aceasta este o zi mai rea decât aceea în care a trăit El. Dar nu uitați, Cel ce face aceasta este tot El, dar folosește templul tău.

Înțelegeți?

Fiți atenți! Tu ești John Doe și ai fost născut într-o anumită lună și sub o anumită stea; ai fost născut sub un anumit lucru, și acela are legătură cu tine. Cu siguranță că are!

Îmi amintesc că tata obișnuia să spună: „Nu pot să cultiv cartofii aceia acum, pentru că luna nu este prielnică. Billy, să nu cultivi cartofii aceia!”

„Dar nu-i cultiv în lună, ci pe pământ,” i-am răspuns eu.

„Bine, deșteptule, du-te înainte! Când o să capeți niște cucuie în cap, o să te înveți minte!” Și am căpătat destule.

Am să vă spun ceva. Luați o bucată de scândură și așezați-o pe iarbă în întunericul lunii, apoi urmăriți ce se întâmplă: iarba de sub ea va muri chiar atunci. Dar așezați scândura în lumina lunii și veți vedea că și după o săptămâna, iarba nu va avea nimic, nu va fi vătămată deloc.

Urmăriți fluxul și refluxul: ele sunt în legătură directă cu poziția lunii... Cu certitudine...

De ce a avut Aaron pe pieptarul său piatra de naștere a fiecăruia dintre cei doisprezece patriarhi? Uitați-vă la cuvintele spuse de mamele lor când i-au născut. Cuvintele spuse de ele le-au hotărât numele și locul în care urma să se așeze seminția lor.

Într-una din aceste zile, aș vrea să vin și să iau subiectul acesta. Exact. Apoi, înainte de moartea sa, Iacov și-a pus mâinile peste cei doisprezece patriarhi, i-a

binecuvântat și le-a spus exact unde se vor așeza. Acest lucru era în legătură directă cu numele și cu nașterea lor. Da, aceasta are ceva a face cu voi.

Aceasta este calea naturală a nașterii voastre; aceasta este ceea ce sunteți voi firește: un bărbat sau o femeie. Dar nașterea din nou nu are nimic a face cu carnea aceasta. Trupul vostru are cinci simțuri: văzul, auzul, gustul, pipăitul și mirosul, dar omul interior este ceea ce ești tu de fapt. Satan te lovește și te ispitește în trup, dar la omul lăuntric poate ajunge numai dacă-i permiți tu, pentru că înăuntru ai credința și ea nu vine prin simțurile exterioare și nici prin raționament. În credință nu există rațiune. Tu o ai de la Dumnezeu și știi că este acolo. Pe mine nu mă interesează cât de imposibil pare un lucru, tu știi că este corect, știi că este „Așa vorbește Domnul.” Înțelegeți? Nu există nimic s-o conturbe; nimic s-o oprească, ci merge drept înainte. Greul nu înseamnă nimic pentru ea, fiindcă acesta este Cuvântul. Și Cuvântul este o Sabie care taie... Sabia își croiește cale prin orice. Înțelegeți? Dar este nevoie de mâna credinței care să țină sus acel Cuvânt, acea Sabie.

Vedeți? Aici este omul lăuntric, iar aici este carnea, exteriorul. Adevărul este descoperit omului interior, pe când omul firesc merge prin rațiune. Astfel, cel firesc spune: „Noi toți am putea adera la Adunarea lui Dumnezeu!” Mie îmi plac cei din Adunarea lui Dumnezeu, îmi plac unitarienii și toți ceilalți.

„Atunci de ce nu mergem să ne unim cu ei? Poate ar fi mai bine.” Aceasta este părerea rațiunii, dar priviți aceasta prin partea lăuntrică. Dacă privești atent Adunarea lui Dumnezeu, vei găsi o mulțime de lucruri pe care ei le fac deși nu sunt biblice. Cu toate acestea, există o mulțime de minți legate de ea. În „Adunarea lui Dumnezeu” (Așa se numește organizația respectivă) sunt mii de frați și surori care cred Cuvântul și nu sunt de acord cu ceea ce se învață acolo, dar sunt prinși în plasă.

Bapțiștii, prezbiterienii, unitarienii și toți ceilalți sunt prinși în plasa acelor organizații conduse de oameni educați care fac totul prin rațiune. Aici este un episcop, dincolo un supraveghetor general, etc. Ce poate spune omul simplu? Îi

este teamă să spună ceva, așa că zice: „Sunt de acord cu tine, ai dreptate...”
Vedeți?

Ce se întâmplă dacă luăm un bețiv și-l punem aici? Omul obișnuit care trece pe lângă el, zice: „Trântorul! Nu-i bun de nimic!” Ia-l apoi pe acel om, du-l la forțele de poliție, pune-i o insignă și dă-i un pistol. Imediat oamenii vor trece pe lângă el și vor spune: „Bună dimineața, John. Mă bucur să te văd.” Înțelegeți? Respect privind la fața omului.

Biblia spune: „...să nu țineți credința Domnului nostru Isus Hristos, Domnul slavei, căutând la fața omului.” (Iacov 2.1).

Dar când oamenii ajung într-o organizație, omul simplu se teme să spună ceva, pentru că episcopul a spus așa sau prezbiterul a spus așa... Să nu nesocotiți omul, ci considerați-l bun. Însă întotdeauna să vă amintiți că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul și că toți cei ce sunt în contradicție cu El, sunt greșiți: „...Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși...” (Romani 3.4). Aceasta vrem să facem noi: să-L credem pe El.

Acum fiți atenți! Noi nu suntem Cuvântul și totuși, suntem Cuvântul. Înțelegeți? Isus nu a fost Dumnezeu, și totuși a fost Dumnezeu. După trup era un om, dar Duhul din El era Dumnezeu. Ca Om, El a plâns, dar ca Dumnezeu a înviat morții. Da, El a putut să plângă pentru un om care era mort și apoi să-l învieze. El era leHoVaH Jireh, leHoVaH Rafa, leHoVaH Manases; El era leHoVaH și totuși era Om; El era Creatorul și Stăpânul pământului și totuși n-a avut nici un loc unde să-și pună capul: „...Vulpile au vizuini, și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului n-are unde-și odihni capul.” (Luca 9.58). Acesta este adevărul. N-a avut nici măcar un mormânt în care să fie pus, ci a trebuit să împrumute mormântul altuia.

El a creat pântecul femeii și totuși n-a avut nici un pântec în care să se nască, așa că a fost nevoie să împrumute unul; a creat pământul și totuși n-a avut un loc în care să fie înmormântat și a trebuit să împrumute unul.

Acum puteți înțelege? Noi suntem unși, dar nu suntem Unsul Isus. El este Tatăl nostru, iar noi suntem doar unși cu Duhul Lui, acesta fiind motivul pentru care Viața Lui locuiește în noi. Problema este că oamenii nu înțeleg și din pricina aceasta spun: „Omul acesta este Mesia!” Sigur că este. Dar este un uns, nu Unsul. Sunt mii de unși, dar unul singur este Unsul.

În ziua de Rusalii, Viața Lui S-a împărțit peste toți cei prezenți în camera de sus. Când Stâlpul de Foc a venit jos, *„Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s-au așezat câte una pe fiecare din ei.”* (Fapte 2.3). Ce era aceasta? Dumnezeu împărțindu-Se printre poporul Său, deoarece Hristos și Biserica sunt una, așa cum este și soțul cu soția lui.

95. Frate Branham cum să-i arăt soției mele că-mi pasă de ea și să stau cu Cuvântul, pentru că mă întrebă tot timpul: „De ce nu trăiești ceea ce predici sau crezi?”

Păi dacă soția ta îți spune pe bună dreptate aceasta, ar trebui să te corectezi. Dar dacă-ți spune numai ca să te necăjească, amintește-ți că Cuvântul spune: *„Dar pentru oricine va face să păcătuiască pe unul din acești micuți, care cred în Mine, ar fi mai de folos să i se atârne de gât o piatră mare de moară, și să fie înecat în adâncul mării.”* (Matei 18.6).

Poate că soția ta este o ființă bună și vrea să te încerce ca să vadă ce vei face.

Tu fii plin de dragoste față de ea și lasă să-L vadă pe Isus în viața ta. Înțelegi? Fă aceasta și du-te înainte.

Dimineață v-am povestit ceva despre o femeie micuță care a primit Duhul Sfânt. Era o ființă foarte blândă. Avea o viață grea, pentru că soțul ei era bețiv. Totuși a mers înainte și a răbdat totul.

El îi zicea: „Iubito, dacă vrei să mergi la biserică, du-te, dar eu mă duc jos, la vechiul Brown Derby.”

Și cum stăteau acolo și beau, ei povesteau de toate, iar într-o seară a venit vorba despre biserică și despre creștini. Și unul dintre bețivani a zis:

„Astăzi nu mai există creștini. Toți sunt niște fățarnici! Îți poți vedea cum stau afară și fumează, beau și fac aceleași lucruri pe care le facem și noi, apoi zic că sunt creștini. Nu mai există așa ceva!”

Atunci, soțul acelei femei s-a ridicat și a zis:

„O clipă! Există unul pe care îl cunosc eu.”

„Cine este acela?”

„Soția mea.” Vedeți? Ea era sare, iar el a văzut aceasta tot timpul. Și a adăugat: „Fac pariu cu voi că dacă o pun la încercare va dovedi că este o creștină adevărată. Haideți acasă la mine și vă voi dovedi aceasta. Veți vedea cu toții dacă este sau nu o creștină. Vom merge și ne vom preface că suntem beți.”

S-au dus acasă, iar când au ajuns au bătut la ușă și au intrat clătinându-se în toate părțile. Ea le-a ieșit în întâmpinare și le-a zis: „De ce nu luați loc?” Apoi s-a grăbit și le-a adus la toți scaune, doar erau oaspeții soțului ei, și a încercat să-i facă să se simtă bineveniți.

Soțul ei i-a zis: „Vreau să ne pregătești cina pentru toți...” Ea a ieșit repede să pregătească ceva, iar el a adăugat: „Vrem ouă cu șuncă.” Când a venit cu mâncarea, el și-a privit prietenii, apoi a luat farfuria și a trântit-o pe dușumea,

zicând: „Știi că nu-mi plac ouăle făcute așa! Haideți băieți să plecăm!”

Au ieșit afară și s-au așezat acolo. Ea a venit la el și i-a zis: „Dragă, îmi pare rău că nu le-am făcut cum îți plac ție, dar am să-ți pregătesc altele.”

„N-are rost! Știi bine că nu le-am vrut așa...” a răspuns el prefăcându-se în continuare că este beat. Femeia s-a întors în casă, iar ei au auzit-o certându-se singură și cântând cu glas scăzut:

Trebuie Isus să poarte singur crucea

Și toată lumea să meargă liberă?

Există o cruce pentru fiecare,

Și există o cruce pentru mine.

Această cruce veche eu o voi purta

Până când moartea mă va elibera.

Bețivii aceia s-au uitat unii la alții și au zis: „Ea este cu adevărat o creștină adevărată. Ai avut dreptate.” Și acea femeie micuță i-a condus chiar în seara aceea pe soțul ei și pe prietenii lui bețivi la Hristos. De ce? Fiți doar blânzi și smeriți. Fiți sarea pământului.

Deci, frate care ai pus întrebarea, sau oricare ai putea fi în situația aceasta, tu fii

doar sarea pământului, fiindcă dacă în ea este ceva care să înseteze, va deveni însetată. Dacă nu este nimic, amintește-ți că ai ales persoana greșită. Du-te înainte, pentru că toate relele se vor termina la venirea Lui.

96. Frate Branham, înveți cumva că Mireasa nu trebuie să participe la nici o adunare dacă nu ești tu prezent să predici acolo?

Și încă una:

97. Crezi că noi nu trebuie să ținem duminica? Înseamnă că putem merge la pescuit sau să lucrăm orice?

Nu! Tu ești greșit dacă gândești așa.

Mai întâi prima întrebare pe care ai pus-o: „...înveți cumva că Mireasa nu trebuie să participe la nici o adunare dacă nu ești tu prezent să predici acolo?”

Nu, eu nu învăț așa ceva. Sunt o mulțime de lucrători răspândiți pretutindeni și eu cred că ei sunt o parte din Mireasă. Mai mult, cred că bărbații și femeile pot să meargă la oricare biserică doresc, cu condiția să învețe Cuvântul. Dacă în apropiere nu este nici o biserică în care să se învețe tot Cuvântul, ci doar o parte din El, cred că puteți merge acolo până când găsiți o biserică în care să se învețe întregul Cuvânt. Oricum ar fi, voi să mergeți la biserică! Faceți aceasta.

Și a doua întrebare:

„Crezi că nu este nevoie să ținem duminica? Înseamnă că putem merge la pescuit sau să lucrăm orice?”

Eu cred că este păcat să mergi la pescuit, la vânătoare sau să lucrezi altceva duminica, fiindcă atunci poți merge la biserică. Părerea mea este că încalci Legea lui Dumnezeu.

Voi ziceți: „Există vreo poruncă pentru aceasta?”

Da, domnilor! În Vechiul Testament, Israelul a avut o astfel de zi: aceea era Sabatul. Dar desigur, Isus nu a venit ca să țină Sabatul în continuare. Sabatul este de fapt sâmbăta, ultima zi din săptămână, iar duminica este ziua a opta sau prima zi a săptămânii, ziua în care a înviat Domnul Isus.

Acum, dacă ești plecat la vânătoare sau la pescuit, undeva în sălbăticie, și nu ai cum să ajungi la o biserică, cred că este în ordine. Dar dacă ești în oraș sau undeva unde este o biserică, trebuie să faci tot posibilul să participi.

În ce privește lucrul, cred că dacă boul tău este căzut într-o groapă, trebuie să-l scoți de acolo, sau dacă este ceva ce trebuie făcut neapărat; fă acel lucru chiar dacă este duminică. Însă dacă tot amâni și aștepti până duminică pentru a-l face, ești greșit. Vedeți? Noi nu trebuie să facem aceasta, ci să respectăm acea zi sfântă.

Mergeți undeva la o biserică! Nu aș putea numi o denominațiune anume, dar dacă acea biserică învață un singur lucru corect, de exemplu, că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, aș merge acolo numai pentru că și eu cred aceasta. Dacă ei cred în botezul în apă spre iertarea păcatelor și eu cred aceasta. Dar nu pot să cred în regenerarea prin apă, așa cum nu pot crede nici că vindecarea divină este de la diavolul. Eu nu pot să cred că dacă cineva nu-și trece numele în registrul unei biserici este pierdut; dar dacă nu este nici o altă biserică la care să pot merge, mă duc acolo, nu ca să-i judec, ci pentru că s-ar putea ca Hristos care este în inima mea, să influențeze pe cineva să-L urmeze. Mergeți printre ei, dar nu fiți pătași la necredința lor!

98. Frate Branham, aş vrea să ştiu ce trebuie să fac ca să primesc Duhul Sfânt. Sunt foarte împovărată şi pentru familia mea, fiindcă vreau să fie mântuită.

Sora este din biserica aceasta? Eu nu-mi amintesc de ea. Se numeşte Bough. Dacă eşti aici şi doreşti să-L primeşti pe Duhul Sfânt, îţi spun un singur lucru: Domnul Isus a zis: „*Ferice de cei flămânzi şi însetaţi după neprihănire, căci ei vor fi săturaţi!*” (Matei 5.6). Aceasta nu înseamnă că Îl ai deja, ci eşti binecuvântată pentru că Îl vrei, şi pentru că însetezi şi flămânzeşti după El, vei fi săturată, adică umplută. Stai doar neclintită pe aceasta!

„Ce trebuie să fac pentru familia mea?”

Să ai şi pentru familia ta aceeaşi credinţă pe care o ai pentru tine însuşi. Predă-i Domnului şi crede din toată inima că veţi fi salvaţi. Dar să nu crezi aceasta doar cu mintea, ci crede din toată inima, cu omul lăuntric, şi atunci îţi aparţin. Când ai această credinţă, Dumnezeu ți-i dă.

Orice ai în inimă şi ceri când te rogi, să crezi că vei primi şi-ţi aparţine. Dacă acel lucru vine din lăuntru tău, nu te vei îndoii deloc. Adevărul este că nu poţi să crezi şi să te îndoieşti în acelaşi timp. Aţi ştiut aceasta? Astfel, dacă crezi că primeşti ceea ce ceri, ți se va da. Aşa a promis El. Deci, tot ce trebuie să faci este să crezi pentru familia ta şi îi vei primi.

99. Frate Branham, cum este cu fiul nostru ținând cont de faptul că încă nu ai predicat despre trâmbițe? Îți amintești promisiunea pe care ne-ai făcut-o la telefon în legătură cu el și cu cele șapte trâmbițe?

Nu-mi amintesc aceasta. Nu ştiu despre ce este vorba, dar orice ar fi, vorbiţi cu Billy Paul. Dacă v-am promis ceva, voi face, dar acum nu-mi amintesc despre ce este vorba. Uneori, într-o seară răspund la 30-40 de chemări, aşa că este normal

să nu-mi mai amintesc.

Cum este cu sora și fratele meu care sunt catolici?

O, persoana aceasta vine de departe... chiar din Texas. Doamnă Cornilsen, dacă ești prezentă în dimineața aceasta aici, vreau să știi că nu înțeleg despre ce este vorba. Nu-mi amintesc ce am vorbit cu tine despre copil și despre fratele și sora ta. Cred că este vorba de o cerere pentru rugăciune, fiindcă văd că mai jos scrie că au dureri de cap și sinuzită. Deci asta este. Să mă rog pentru ei. În ordine.

100. Te rog să explici căsătorie și divorț.

Aici am șapte sau opt întrebări pe o singură foaie de hârtie. Am explicat deja.

101. Moise și Ilie sunt pe pământ acum? Sunt în America?

Nu! Ei nu sunt aici și nici nu vor veni decât după ce Biserica Mireasă va fi luată deoparte. Câți înțeleg aceasta? În ordine.

102. Explică diferența dintre numele „Isus,” și „Numele lui Isus.”

Păi, dacă este vorba de aceeași Persoană este același lucru. Numele „Isus” arată cine este El, iar „Numele lui Isus” vorbește despre persoană. Este clar? Numele „Isus” este Persoana însăși, iar „Numele lui Isus,” arată că vă referiți la acea persoană.

De exemplu, numele meu este William. Acesta sunt eu. Dar dacă spuneți: „numele lui William”, atunci vă referiți la mine.

103. S-a schimbat Numele Domnului de-a lungul timpului?

Sigur că da! Dumnezeu S-a arătat în „*multe feluri și chipuri,*” și a purtat diferite nume. Astfel, a fost numit „Eu sunt”, adică IaHVeH, etc., iar ultima dată, când S-a arătat în trup omenesc a primit un nume omenesc.

IeHoVaH Rafa, IeHoVaH Manase, IeHoVaH Jire și toate celelalte nume se referă la același „Eu sunt” care S-a descoperit printre noi ca Isus Hristos. Deci acel „Eu sunt” este Isus Hristos. De aceea, voi trebuie să vă botezați în Numele lui Isus Hristos, nu în Numele lui IeHoVaH.

Amintiți-vă că atunci când era pe pământ și a vorbit cu evreii, ei l-au zis: „*Părinții noștri au mâncat mană în pustie, după cum este scris: „Le-a dat să mănânce pâine din cer.”*” (Ioan 6.31).

Dar El le-a răspuns: „*Părinții voștri au mâncat mană în pustie, și au murit.*” (v. 49).

Discuția a continuat, iar ei i-au zis: „Este clar că ești nebun! Tu, care ești un om, vrei să spui că l-ai văzut pe Avraam?”

Dar ce le-a răspuns El? „*...mai înainte ca să se nască Avraam, **sunt Eu.***” Vedeți? Toată plinătatea, toate titlurile și Numele pe care le-a avut Dumnezeu vreodată au fost cuprinse într-un singur Nume uman: Domnul Isus Hristos. Amin.

104. Dacă timpul încetează o dată cu deschiderea Peceților, urmează Mileniul?

Nu, nu! Timpul nu a încetat când au fost deschise Pecețile. Ai înțeles greșit. Ce s-a întâmplat prin deschiderea Peceților? Au fost descoperite tainele, dar nu a încetat

timpul. Înțelegeți?

Cel ce pune întrebarea trebuie să fie un milenist sau ceva de felul acesta. Mireasa pleacă Acasă și revine înapoi pe pământ, dar timpul încetează la sfârșitul Împărăției de o mie de ani, când vom avea un cer nou și un pământ nou.

Împărăția de o mie de ani nu este cerul nou și pământul nou. Mileniul este simbolizat prin Noe în arcă. El a fost purtat dincolo de potop și l-a dus cu sine și pe Ham; păcatul a trecut dincolo și a ieșit din corabie. Înțelegeți?

Dar Enoh cel transformat și luat în slavă, este un tip al Miresei care va pleca în răpire.

Deci păcatul va trece dincolo de Mileniu. În timpul celor o mie de ani va fi pace, iar păcatul va fi judecat la sfârșitul ei. Atunci va înceta și timpul.

Descoperirea Peceților a fost dată prin Duhul Sfânt, pentru a ne face cunoscute toate lucrurile care au fost ascunse de-a lungul timpului.

Cineva mi-a zis odată: „Frate Branham, când îți se va descoperi taina celor șapte Peceți, aceasta va fi ceva ce nici măcar nu este în Biblie.”

Nu este adevărat! Dacă v-aș aduce ceva ce nu este în Biblie, aș fi un proroc mincinos, pentru că toată descoperirea lui Isus Hristos o găsiți în acest Cuvânt. Mai mult, dacă cele șapte Peceți au aparținut celor șapte epoci ale Bisericii, înseamnă că totul este deja trecut, pentru că noi suntem în Laodicea. Dar nu este așa. Cele șapte Peceți ne-au descoperit ce a lăsat în urmă Luther, ce a lăsat Wesley, ce au lăsat pentecostalii, vin până în timpul prezent și merg mai departe, descoperindu-ne tot ce se va întâmpla până la sfârșit.

Astfel, următoarele evenimente care vor avea loc, sunt: răpirea Bisericii Mireasă, întoarcerea lui Moise și Ilie, Împărăția de o mie de ani cu domnia Mirelui și Miresei, judecata de la tronul alb, nimicirea totală a păcatului și în fine, sfârșitul timpului și intrarea în veșnicie.

Deci, deschiderea Peceților nu aduce cu sine sfârșitul timpului, pentru că timpul va fi până după Mileniu, când vom intra în veșnicie.

105. Mileniul trebuie să dureze o mie de ani? N-ar putea fi doar o generație?

Nu! Conform Scripturii, o generație durează patruzeci de ani, dar în Apocalipsa 20.4 scrie: „...au împărășit cu Hristos o mie de ani.” Aceasta înseamnă că este vorba de o mie de ani pământenii; și o mie de ani de ai noștri sunt egali cu o zi la Dumnezeu, așa cum socotește El timpul. Înțelegeți acum? (1 Petru 3.8).

Mileniul este ziua de odihnă, de Sabat, în care Biserica nu va munci deloc împotriva păcatului; este perioada în care Satan va fi legat împreună cu toți supușii lui și aruncat în Adânc.

Biserica răscumpărată va fi împreună cu Hristos și va trăi în prezența Lui. Desigur, Satan nu va fi legat cu lanțuri, ci este vorba de un lanț de circumstanțe, adică nu mai poate face nimic. Este neputincios și fără nădejde, așteptând judecata lui și a celor înșelați de el, care vor fi despărțiți cum desparte păstorul oile de capre.

106. Împărăteasa din Seba nu a venit la Solomon ca să-l încerce și să afle singură dacă Numele Domnului era într-adevăr Solomon? (Îmi pare rău dar nu înțeleg întrebarea aceasta).

Împărăteasa din Seba nu a venit la Solomon ca să-l încerce și să afle

singură dacă Numele Domnului era într-adevăr Solomon? (Ceva este greșit aici. Dați-mi voie să mai citesc încă o dată).

Împărăteasa din Seba nu a venit la Solomon ca să-l încerce și să afle singură dacă Numele Domnului era într-adevăr Solomon?

Nu! Ea nu a vrut să afle dacă Numele lui Dumnezeu era Solomon, pentru că Solomon era un om, un împărat. După ce a vorbit cu el, ea a spus: „*Deci era adevărat ce am auzit în țara mea despre faptele și înțelepciunea ta!*” (1 Împărați 10.6). Vedeți? Ea l-a testat pe Solomon cu privire la darul pe care-l avea, deoarece a avut în inimă lucruri ascunse pe care el i le-a descoperit, dovedind prin aceasta că era împăratul lui Dumnezeu pe pământ.

Ea a venit din Seba, pentru că oamenii care mergeau acolo vorbeau tot timpul despre lucrurile mărețe care se petreceau și despre faptul că Dumnezeu l-a uns pe împăratul lui Israel cu înțelepciune de sus. Aceasta a determinat-o să meargă și să se convingă singură, dar nu cred că ea s-a gândit că numele lui Dumnezeu era Solomon. Desigur, fiind păgână, s-ar fi putut gândi că Solomon era Dumnezeu, dar chiar dacă a fost așa, când Solomon a descoperit taina din inima ei, prin darul deosebirii care în vremea aceea era numit înțelepciune, a înțeles că nu era așa, că Solomon nu era Dumnezeu.

Cel ce a pus întrebarea, scrie: „Împărăteasa din Seba nu a venit la Solomon ca să-l încerce și să afle singură dacă Numele Domnului era într-adevăr Solomon?” Solomon nu era Domnul, iar ea a putut să vadă aceasta, pentru că acolo a găsit Templul Domnului, marele chivot în care erau poruncile Domnului și oameni care se închinau la marele IahVeH. Ei i-au vorbit despre Muntele Sinai, despre sulurile Legii și a putut să vadă că acel Dumnezeu era cu adevărat în acest bărbat înzestrat cu darul deosebirii, care îi aparține numai lui Dumnezeu.

Deci, ea a știut că Dumnezeu era în Solomon. În ce privește întrebarea pusă: „Împărăteasa din Seba nu a venit la Solomon ca să-l încerce și să afle singură dacă

Numele Domnului era într-adevăr Solomon?” Cred că cel ce a trimit-o a greșit ceva și nu a scris exact cum a gândit. Părerea mea este că a vrut să scrie că „...Numele Domnului era într-adevăr în Solomon.” Așa este corect. Da, sigur că era. Împărăteasa L-a cunoscut pe Dumnezeu de aceea a făcut acea remarcă; în inima ei nu a mai rămas nici un semn de întrebare și nici o îndoială, pentru că Solomon i-a spus absolut tot ce gândea. Prin aceasta, a știut că Dumnezeu era cu el și desigur, a crezut și ea în Dumnezeu lui.

107. Noi am fost căsătoriți în urmă cu douăzeci și unu de ani de un ofițer al stării civile. Este greșit?

Da, este greșit, pentru că de fapt căsătoria aparține casei Domnului. Adevărul este că voi sunteți căsătoriți în momentul când vă legați unul de altul, când vă promiteți că vă veți căsători. Ofițerul stării civile vă dă acel act legal ca un semn de recunoaștere a faptului că nu trăiți în concubinaj, ci sunteți soț și soție. Dar voi sunteți căsătoriți în momentul când vă promiteți că vă veți căsători; când tu îi promiți băiatului că îi vei fi fidelă și că ești de acord să fie soțul tău, ești deja căsătorită cu el. Și la fel este când tu îi promiți ei. Cred că am mai explicat lucrul acesta.

Voi știți ce spune Vechiul Testament despre aceasta: când un bărbat se logodea cu o fată și îi promitea că o ia în căsătorie, asta era. Voi cunoașteți Legea cu privire la aceasta.

Zilele trecute am fost întrebat: „Cartea de despărțire era o anulare a căsătoriei la fel ca divorțul?”

Voi nu știți ce-mi faceți când îmi puneți astfel de întrebări. Eu am o mulțime de prieteni care stau aici și au fost căsătoriți de 2-3 ori. Înțelegeți că ceea ce spun acum se adresează și fiului meu Billy Paul? Credeți că l-aș cruța? Sigur că nu. El s-a căsătorit cu o fetiță, așa că a venit la mine și mi-a zis: „Tati, am venit să-ți spun că mă căsătoresc.”

Eu îmi spălam mașina, și când am auzit ce spune, i-am zis: „Dă-te cu capul de perete!” și am continuat să-mi spăl mașina, dar el a venit mai aproape și a repetat: „Mă căsătoresc.”

„Oh, du-te!” și am continuat să spăl mașina. El se plimba încoace și încolo, apoi i-a zis mamei lui, dar când a auzit, ea a început să râdă. Și știți ce a făcut el? A fugit cu o fetiță care era încă la școală și s-au căsătorit. Când am auzit, eu și tatăl fetei am anulat căsătoria, dar ei erau căsătoriți oricum. Aceasta a făcut băiatul meu, care stă aici și mă ascultă. Mai târziu, el a venit la mine cu fata cu care trăiește acum, cu nora mea, și mi-a zis: „Tată, vrei să ne căsătorești?”

„Sub nici o formă!” am răspuns eu. Aceasta i-am spus propriului meu fiu. Credeți că aceastanu mă taie până la inimă, când eu l-am purtat pe brațe, am făcut pentru el tot ce am putut și i-am fost și mamă și tată? Credeți că nu mă omoară să spun aceasta? Dar acesta este Adevărul. Cu certitudine! Fiul, nora și nepotul meu stau chiar aici și îi iubesc din toată inima, dar trebuie să spun că acest lucru este greșit, pentru că sunt legat de datoria pe care o am față de Cuvântul Său. Cu siguranță.

În ce privește întrebarea pusă, ați fost căsătoriți de un magistrat? Voi ar fi trebuit să vă căsătoriți prin biserică, prin slujitor. Așa este corect pentru un creștin. Dar pentru că ați făcut acea promisiune și legământul, și ați fost căsătoriți timp de douăzeci și unu de ani, cred că este în regulă.

Întrebarea care s-ar putea ridica este: „Trebuie să vin să fiu căsătorit din nou?” Dacă dorești aceasta, da. Dacă vrei să fii liniștit și să nu existe nimic care să te tulbure și să te oprească să înaintezi, o poți face. Dacă există un semn de întrebare, cred că trebuie rezolvat chiar acolo, dar în ce mă privește, eu cred că este în ordine.

Bărbatul care m-a botezat în Numele Domnului Isus Hristos, m-a alungat în cele din urmă din biserică lui, pentru că nu am fost de acord cu femeile predicatori. Dar

faptul că am plecat de acolo, nu m-a făcut să mă botez din nou. Înțelegeți? Sigur că nu. Acel lucru a fost în ordine.

Când vine vorba de căsătorie, acestea sunt lucruri foarte dureroase pentru mine. Spun aceasta, pentru că aici am prieteni foarte buni, oameni care ar fi în stare să-și scoată ochiul și să mi-l dea mie, dacă le-aș cere aceasta, și care sunt căsătoriți de două și chiar de trei ori. Chiar și propriul meu fiu, care stă aici cu nora și nepoțelul meu... Billy a stat tot timpul alături de mine și eu am stat lângă el, dar Adevărul este Adevăr și eu trebuie să stau pe El.

Chiar astăzi aș putea să-i chem pe unii din „Adunarea lui Dumnezeu,” și să le spun: „Am fost total greșit în ceea ce am învățat, așa că nu voi mai sta cu Cuvântul, ci merg cu voi.” Ce ar urma? Foarte curând aș deveni o persoană foarte populară, cu un dar de la Dumnezeu. Dacă mi-aș oferi toată influența pe care o am uneia din aceste organizații, probabil aș avea foarte curând un renume foarte mare printre ei. Dar pe mine nu mă interesează să am un nume mare. Eu îi iubesc pe toți, este adevărat, dar trebuie să fiu credincios Cuvântului. Dacă aș face vreun compromis, aș fi un fățarnic.

Aș fi fost un fățarnic dacă aș fi stat aici și nu aș fi spus nimic despre faptul că propriul meu fiu, care este prezent, a făcut o promisiune unei fete și... Nu contează dacă nu a avut loc vreo ceremonie, nu contează dacă a trăit sau nu cu ea, când a făcut acea promisiune, acel legământ, s-a căsătorit cu ea. Billy Paul sau altul, acesta este Adevărul. În clipa când a făcut promisiunea a fost căsătorit cu ea. Și dacă eu aș fi făcut acest lucru ar fi la fel.

Noi trebuie să fim cinstiți. Dacă nu pot să fiu cinstit față de băiatul meu, nu pot fi cinstit nici față de voi; și dacă nu sunt cinstit față de voi, nu pot fi cinstit nici față de Dumnezeu. Și vreau să credeți ceea ce vă spun. Nu faceți nimic altceva, ci spuneți exact ce ați auzit, pentru că acesta este Adevărul.

Eu nu vorbesc întotdeauna cu toți în felul acesta, dar voi sunteți copiii mei, pentru

că eu v-am născut în Hristos, prin Evanghelie. Și în timp ce suntem aici, doar noi, vreau să vă tund puțin. Însă vreau să știți un lucru: când veniți și mă întrebați ceva, eu nu caut să vă arăt cât de bine știu. Dacă acesta este Cuvântul, nu mă supăr când mă condamnă, pentru că știu că am multe noduri care trebuie rase jos. Acesta este adevărul.

Dacă veniți la mine și mă întrebați ceva, am să vă spun Adevărul. Eu am încercat să trăiesc întotdeauna în felul acesta și așa vreau să trăiesc până voi muri: să fiu cinstit cu oricine.

Nu demult a venit la mine o fetiță, una din fiicele lui Tom Simpson. Cred că îl cunoașteți pe fratele Tom. Astăzi nu este niciunul dintre ei aici, dar fratele a venit din Canada cu Fred Sothmann, administratorul nostru. Fratele este un om bun, un tip plăcut, și la fel este doamna Simpson. Ea este în scaunul cu rotile, oloagă, dar dacă va face ceea ce i s-a spus, va merge din nou. Puteți urmări aceasta și veți vedea că așa va fi, dar mai întâi trebuie să facă ce i s-a spus.

Și una din fetițele ei, a venit la mine. Când erau mici, eu le luam în brațe și mă jucam cu ele, dar acum sunt deja mari, au în jur de 10-12 ani. Cum spuneam, una dintre ele a venit la mine și mi-a zis:

„Frate Branham, am avut un vis...” și mi l-a povestit, după care m-a întrebat: „Oare ce înseamnă?”

Nu știu, scumpo, dar mă voi ruga și dacă Domnul îmi dă tălmăcirea lui am să-ți spun.” „În ordine,” a spus ea, iar după câteva clipe a venit înapoi și m-a întrebat: „Ai visul acela?” „Nu, scumpo, El nu mi l-a descoperit încă.”

Cam după o săptămână sau două a venit din nou la mine și m-a întrebat: „Frate Branham, cum este cu visul acela?”

„Nu știu.” Când am spus aceasta, mi s-a părut oarecum dezamăgită. Am să vă spun ceva: Când veniți și îmi cereți ceva, și nu primesc nimic de la Domnul, să știți că și eu sunt dezamăgit. Dar niciodată n-am să fiu nici fățarnic și nici mincinos, ci am să vă spun adevărul. Astfel, dacă El îmi descoperă acel lucru, am să vi-l spun; iar dacă El nu spune nimic, nu vă spun nici eu nimic. Aceasta este tot ce pot să fac, și aș vrea ca voi să mă credeți.

Eu știam ce înseamnă visul fetei, dar aceea era părerea mea. Eu trebuie să primesc acel vis și la fel tălmăcirea lui. Cred că niciunul dintre voi nu poate spune că am adus vreodată tălmăcirea vreunui vis în Numele Domnului și nu s-a întâmplat întocmai cum s-a spus. Vedeți? Acesta este El, ceea ce înseamnă că nu este răspunderea mea, ci a Lui.

Astfel, i-am zis: „Uite, Trudy, dacă vin la tine și-ți spun: „Ce-i dacă ai visat că am venit la tine și ți-am zis: „Așa vorbește Domnul: frățiorul tău, micuțul Jonny, pe care eu obișnuiesc să-l necăjesc că umblă tot cu burtica goală, va fi călcat în stradă?” Tu știi ce urmează să se întâmple, așa că le vei spune: „Fratele Branham...” și alergi să mă cauți, iar când mă găsești, vezi că vorbesc pe trepte cu un bărbat îmbrăcat cu un costum alb. Și tot ce trebuie să fac este să-mi pun mâinile peste micuțul Johnny și el va reveni imediat la viață.”

Eu mă bucur că aveți încredere în mine că vă spun adevărul, dar pentru aceasta nu vreau să vă spun presupunerile mele, ci trebuie să aștept ce-mi spune El. Ori spun adevărul, ori nu spun nimic. Și când am adevărul, pot păși mai departe liniștit.

Atunci tu poți veni și să spui: „Micuțul Johnny a fost călcat de mașină și a murit.” Medicul la rândul lui vine și controlează inima și plămâni și spune: Este mort. Duceți-l la morgă.” Ce vei face atunci? Îți vei aminti ce a zis Domnul și vei spune: „Numai o clipă!”

„Unde te duci, Trudy?” Îl ai pe frățiorul tău mort în brațe, și mergi cu el pe stradă în jos. Oamenii care te văd spun: „Este fata aceea nebună?” Nu domnilor, ea nu este

nebună, ci îl are pe „Așa vorbește Domnul” Vedeți? Tu le vei spune mamei și tatălui tău: „Fiți liniștiți că mergem la fratele Branham. Îl vom găsi pe treptele casei vorbind cu un bărbat îmbrăcat cu un costum alb.” Și când ajungi este întocmai cum ai văzut în vis. Pășești înainte fără nici o îndoială în mintea ta și spui: „Frate Branham, știi ce mi-ai spus cu privire la visul meu.”

„Da, Trudy, îmi amintesc,” apoi privesc spre Johnny și spun: „Johnny, trezește-te!” iar el sare din brațele tale și aleargă bucuros.” Dar dacă eu mă bazez doar pe presupunerile mele și spun că este „Așa vorbește Domnul,” nu este corect și nu se va întâmpla niciodată.

Dumnezeu m-a trimis să vă ajut și eu doresc din toată inima să fac aceasta, de aceea, nu contează dacă ceea ce spun rănește, taie sau ce mai face, eu trebuie să spun oricum.

Revenind la subiectul „Căsătorie și despărțire,” v-am rugat să rămâneți liniștiți și să trăiți în continuare așa cum sunteți, până când veți auzi de la mine cum stau lucrurile.

În întrebarea pusă mai sus, se spune: „Noi am fost căsătoriți în urmă cu douăzeci și unu de ani de un ofițer al stării civile.”

Vreau să vă spun ceva, frate și soră. Odată, un vânzător care era creștin, mi-a povestit că a mers în Connecticut cu ceva afaceri, și a intrat într-o biserică mare, fiindcă voia să se roage. Nu era nimeni înăuntru, așa că a îngenunchat și s-a rugat. A stat acolo cam o oră, iar la un moment dat a auzit o ușă deschizându-se. S-a gândit că poate este îngrijitorul, așa că s-a retras într-o parte și a privit să vadă ce se întâmplă. De fapt erau un bărbat și o femeie, care au venit de mână până în fața altarului, iar când au ajuns acolo s-au oprit față în față și el a zis:

„Dragă, te iau în căsătorie să fii soția mea legitimă.”

„Dragă, te iau în căsătorie să fii soțul meu legal,” a spus și ea.

Când a auzit aceasta, bărbatul s-a gândit: „Acesta este un lucru foarte ciudat! Bărbatul și femeia aceasta se căsătoresc fără predicator.” A rămas liniștit și i-a urmărit în continuare. Ei și-au spus fiecare legământul: să trăiască devotați unul celuilalt până când moartea îi va despărți, apoi s-au îmbrățișat, s-au sărutat, s-au luat de mână și au pornit zâmbitori spre ieșire. Atunci fratele a ieșit de unde stătuse ascuns și a zis:

„Un moment, vă rog. Sunt străin și oarecum curios, dar v-ați căsătorit?”

„Da,” au răspuns ei.

„Bine, dar fără un predicator?”

Atunci el a zâmbit și a spus: „Nu. Noi suntem căsătoriți de patruzeci de ani. Ne-am căsătorit chiar în locul acesta, la acest altar, dar în fiecare an venim înapoi și ne înnoim legământul.”

Aceasta este o idee foarte bună. Vedeți?

Revenind la căsătorie, tu ești căsătorit în momentul în care îi promiți: ea ia sus promisiunea ta, tu o iei pe a ei, iar Dumnezeu le ia pe ale amândorura. Înțelegeți? De aceea, să nu faci o asemenea promisiune decât dacă ești convins că asta vrei...

(sfârșitul primei părți a benzii).

108. Poți spune că părul unei femei este lung dacă îl taie în față?

Mă gândesc că cine a scris biletul întreabă: „Mai este părul lung dacă ele îl taie în față?” Nu mai este, pentru că l-au tăiat.

Voi știți povestea cu omul care și-a tăiat pantalonii de trei ori și erau încă prea scurți. Ce spui? (Fratele Branham vorbește cu cineva din audiență). O, la aceasta mă refer. Eu o necăjesc uneori pe fiica mea cu privire la acela bretoane sau cum se mai numesc ele.

Mă gândesc că femeile care fac acest lucru, se uită în „oglinnda retrovizoare,” pentru că au trecut de vârsta de douăzeci și cinci de ani și se gândesc că dacă își taie acele bretoane vor arăta mai tinere. Soră, sfatul meu este să privești înainte, spre ce te îndrepti, și nu la cum ai fost cândva. Înțelegeți?

În ce privește scurtarea părului, eu nu vă pot arăta nici un verset biblic în care să scrie că puteți tăia din el, sau cât puteți tăia, pentru că nu scrie așa ceva.

Eu știu că și fiicele mele, Sara și Rebeca, și-au tăiat bretoane și și-au pus tot felul de lucruri în păr. Să nu credeți că le apăr. Nu, domnilor! Dacă ar fi fost după mine, nu le-aș fi permis nici măcar să se apropie cu foarfecile de păr.

Nu știu dacă la fete li se poate tăia puțin breton în față, ca să nu le intre părul în ochi, dar nu cred că este corect. În ce vă privește pe voi, surorilor, eu l-aș lăsa așa cum l-a dat Domnul și nu m-aș atinge de el.

Eu știu că vă place să arătați bine, fiindcă aceasta este natura voastră și este corect, dar să nu uitați că voi nu trebuie să arătați ca lumea, nici să vă potriviți chipului ei. Dacă faceți aceasta, sunteți greșite. Să nu vă atingeți de păr, să nu tăiați din el! Lăsați-l lung pentru că așa v-a fost dat. Să nu-l tăiați cum fac cele din lume.

Unchiul meu din New York a avut o fetiță pe care o chema Jacqueline. Avea cel mai frumos păr pe care l-am văzut vreodată: era castaniu închis și îl purta în cozi pe spate. Era atât de lung că îi ajungea până la genunchi. Și într-o zi, l-a despletit, l-a pieptănat, apoi l-a tăiat jos, uite așa (Fratele Branham arată). Aceasta s-a întâmpnat cam cu douăzeci de ani în urmă și eu mă tot întreb de ce nu l-a lăsat așa pieptănat pe spate, pentru că arăta mult mai frumos lung decât să-l poarte după moda acestor Beatles moderni de astăzi. Eu nu aș putea face așa ceva. Aceasta este o modă a lumii, de aceea lăsați-i în pace și mergeți pur și simplu mai departe.

109. Eu și soțul meu nu avem aceeași părere cu privire la Biblie, mai exact cu privire la ceea ce predici tu. El nu înțelege. Ce trebuie să fac, să mă duc cu el la biserica lui, deși nu cred ce se învață acolo? Sunt foarte tulburată din cauza aceasta.

Da. Dacă soțul tău nu are nimic împotriva a ceea ce crezi, să nu-l condamni nici tu, pentru că el este sfințit prin tine. Înțelegi? Dacă el merge undeva la o biserică denominațională și dorește să-l însoțești, o poți face. Nu există nimic să te poată vătăma acolo, pentru că ai spus că nu crezi învățătura lor. Aceasta înseamnă că nici măcar nu îi asculți, dar te duci acolo din respect pentru soțul tău, și prin aceasta arăți că îi ești supusă. Tu ești învățată lucruri mult mai înalte decât cele pe care le învață ei acolo, și poți fi pentru el „sarea pământului”, iar când va vedea aceasta, va dori să vină la Domnul. Da, eu aș merge înainte.

110. Zaharia 4.12-14 și Apocalipsa 11.4 vorbesc despre aceiași bărbați?

Să vedem. Deci, Zaharia 4.12-14:

„...Ce înseamnă cele două ramuri de măslin, care sunt lângă cele două țevi de aur, prin care curge uleiul auriu din el?”

El mi-a răspuns: „Nu știi ce înseamnă?” Eu am zis: „Nu, domnul meu.” Și el a zis:

„Aceștia sunt cei doi unși, care stau înaintea Domnului întregului pământ.”

Și Apocalipsa 11.4: *„Aceștia sunt cei doi măslini și cele două sfeșnice, care stau înaintea Domnului pământului.”*

Cei doi măslini despre care scrie în Zaharia și Apocalipsa, sunt Moise și Ilie.

111. Frate Branham, este greșit să lucrezi duminica?

Am explicat deja aceasta. Dacă boul este căzut în groapă, scoate-l, dar să nu-l împingi tu în groapă ca să-l scoți duminica.

112. Frate Branham, cineva vrea să știe de ce nu ai fost menționat în Biblie, dar eu cred că tu te identifiți cu Habacuc 2.1-4.

Eu știu ce este în inima fratelui sau a sorei care a pus întrebarea. Adevărul este că nu este necesar ca numele tău să fie scris în Biblie, deoarece cât timp ești în Hristos, ești în Biblie. Înțelegeți? Cât timp ești în Hristos, ești în plinătatea Bibliei.

Frate Neville, ai găsit textul? Deci Habacuc 2.1-4. Să auzim:

„M-am dus la locul meu de strajă, și stăteam pe turn ca să veghez și să văd ce are să-mi spună Domnul, și ce-mi va răspunde la plângerea mea.

Domnul mi-a răspuns, și a zis: „Scrie prorocia, și sapă-o pe table, ca să se poată citi ușor!

Căci este o prorocie, a cărei vreme este hotărâtă, se apropie de împlinire, și nu va minți; dacă zăbovește, așteaptă-o, căci va veni și se va împlini negreșit.

Iată, i s-a îngâmfat sufletul, nu este fără prihană în el; dar cel neprihănit va trăi prin credința lui.”

Mă gândesc că persoana care a pus întrebarea mă iubește, însă adevărul este că deși Biblia nu specifică numele meu, William Branham, sau numele tău, oricare ar fi acesta, noi suntem oricum în El.

Dacă urmăriți, veți vedea că istoria se repetă în Biblie. Am să vă dau un exemplu ca să înțelegeți la ce mă refer. În Matei 2.15 scrie: *„Acolo a rămas până la moartea lui Irod, ca să se împlinească ce fusese vestit de Domnul prin proorocul care zice: „Am chemat pe Fiul Meu din Egipt.”* Dacă aveți o Biblie Scofield sau o altă Biblie cu trimiteri, și veți urmări trimiterea care apare în partea dreaptă, jos, a acestui verset, veți vedea că acolo scrie că Dumnezeu l-a chemat pe Iacov, pe Israel, afară din Egipt: *„Când era tânăr Israel, îl iubeam, și am chemat pe fiul Meu din Egipt.”* (Osea 11.1).

Conform acestor versete, Fiul pe care El l-a chemat din Egipt era Israel, dar era și Isus, ceea ce înseamnă că Cuvântul lui Dumnezeu nu se sfârșește niciodată, iar noi ne putem identifica cu diferite tipuri din Biblie.

Câți vă amintiți mesajul pe care l-am adus la Phoenix, Arizona, referitor la identificarea noastră cu caracterele creștine din Biblie? Vedeți? Identificat cu un caracter creștin. Astfel, oriunde veți deschide în această Scriptură, voi veți putea vedea dacă vă identificați sau nu cu un creștin, dacă sunteți sau nu un creștin adevărat. Și nădejdea mea este să mă identific cu toate aceste caractere.

113. Frate Branham, unii spun că s-a luat harul și că nu mai poate fi salvat nimeni. Este adevărat? Noi urmărim rândurile de rugăciune și se

pare că totuși unii mai primesc încă îndurare.

De fapt tu ai două întrebări aici. „S-a lua harul?” Să nu gândiți niciodată așa, ci mergeți pur și simplu înainte și faceți tot ce este corect, până când veți fi luați de aici.

„Noi urmărim rândurile de rugăciune și se pare că totuși unii mai primesc încă îndurare.”

Sigur că da! Îndurarea arată că ușa este încă deschisă. Nu am timp să intru în Scriptură ca să vă arăt acest lucru, dar într-adevăr, rândul de rugăciune este un loc în care puteți vedea îndurarea Lui.

Dacă eu aș ști că Isus vine în după-amiaza aceasta, m-aș purta exact cum mă port în clipa aceasta. Înțelegeți? Aș continua drept înainte. În ce privește îndurarea, ușa ei este deschisă întotdeauna.

Mă gândesc că voi aveți gândul acesta cu încheierea harului, pentru că au fost deschise deja epocile Bisericii și cele șapte Peceți. Cele șapte peceti au descoperit ce s-a întâmplat și era ascuns, iar cele șapte Biserici ne-au arătat că suntem în ultima epocă, în Laodicea. Totuși nu trebuie să uitați că Biblia a spus și în zilele Domnului Isus și în ale lui Pavel că „*Vremea este aproape.*” Vă puteți da seama cât de mult a însemnat aceasta în timpul lui Dumnezeu? La El era ieri, dar după timpul nostru au trecut două mii de ani. Înțelegeți? Înseamnă că ceea ce la El înseamnă „aproape” la noi nu este chiar așa aproape.

Deci, continuați să credeți și să vă rugați, pentru că ușa îndurării Lui este încă deschisă. Faceți aceasta cât puteți de repede și de serios, pentru că Cel ce face oprirea este Dumnezeu și El o face când este vremea pentru aceasta.

114. Frate Branham, este adevărat că nu trebuie să predice nimeni afară de tine? Noi am văzut că ai ordonat bărbați și credem că nu ai fi făcut aceasta dacă nu ar fi fost chemați să predice.

O, îndurare! Frate sau soră care ai scris acest lucru, oricine ți-a spus așa ceva, este greșit. Fiecare bărbat care simte o chemare de la Dumnezeu, intră în slujbă și începe să predice.

În toată lumea sunt bărbați unși de Dumnezeu să predice Evanghelia. Eu sunt doar o piatră mică de pe plajă, printre multe pietre mari. Adevărul este că sunt o mulțime de bărbați mai vrednici și mai îndreptățiți decât mine, să predice Evanghelia, pentru că eu sunt doar un om simplu și fără educație; sunt doar un bob de grâu într-un grâнар întreg.

În concluzie, orice bărbat chemat de Dumnezeu trebuie să predice Evanghelia.

115. Cum poate creștinul să ajungă mai adânc în dragostea lui Dumnezeu?

Să citească Cuvântul și să se roage.

116. Aș vrea să știu dacă vei avea un serviciu de vindecare înainte de a pleca de aici. Dacă nu, cum aș putea avea un interviu cu tine?

Dacă nu mă înșel, persoana care a trimis biletul acesta a fost la interviul de azi dimineață. În ce privește serviciul de vindecare, am avut deja unul.

117. Frate Branham, te rog să explici 1 Corinteni 11.4-6. Învelitoarea despre care scrie aici nu este ceva separat, sau părul lung este singura

Învelitoare de care avem nevoie noi?

Să vedem... Aici mai scrie ceva:

Când ne rugăm sau prorocim ne putem lăsa părul în jos și asta este tot?

Mă gândesc că dacă ai părul slab sau nu ai păr, ai putea pune o perucă, dar nu una Beatles. Dacă o femeie nu are părul destul de lung, poate folosi o asemenea perucă. Cred că nu este nici o problemă.

Și un bărbat care nu are păr și răcește foarte ușor, poate folosi o asemenea perucă. O poate face și pentru soția sa. Da, așa este. Nu-i nimic rău în asta. Este același lucru ca în cazul când îți pui dinți, un braț artificial sau orice altceva. Dacă natura a luat ceva de la tine și tu poți înlocui acel lucru, este în ordine.

Cine pune întrebarea, spune: „Când ne rugăm sau prorocim ne putem lăsa părul în jos și asta este tot?”

Haideți să vedem ce scrie în versetele menționate:

„Orice bărbat, care se roagă sau procește cu capul acoperit, își necinstește Capul său.

Dimpotrivă, orice femeie care se roagă sau procește cu capul dezvelit, își necinstește capul ei, pentru că este ca una care ar fi rasă.

Dacă o femeie nu se învelește, să se și tundă! Iar, dacă este rușine pentru o femeie să fie tunsă ori rasă, să se învelească.” (1 Corinteni 11.4-6).

Aici Biblia vorbește despre faptul că dacă o femeie își taie din păr, trebuie să și-l radă. Înțelegeți? Și aceasta pentru că ea trebuie să aibă părul lung, fiindcă părul i-a fost dat ca învelitoare a capului. Dar bărbatul nu trebuie să poarte părul lung, pentru că dacă face aceasta arată ca o femeie. Vedeți? El nu poate umbla așa.

Dacă citiți mai jos, veți vedea că bărbatul este capul femeii. Câți știți aceasta? Iar Capul bărbatului este Hristos. Bărbatul trebuie să-și taie părul din pricina lui Hristos, pentru că și bărbatul și femeia sunt în Hristos. El este tată, mamă, frate, soră, etc. Dar bărbatul este numai masculin, în timp ce femeia este numai feminin. Înțelegeți? De aceea, bărbatul trebuie să poarte părul scurt, iar femeia trebuie să poarte părul lung. Bărbatul este deasupra femeii; este domnul și stăpânul ei, de aceea ea trebuie să aibă părul lung.

Dacă vrea să taie din păr, ea trebuie să se radă, iar Biblia spune că „*dacă este rușine pentru o femeie să fie tunsă ori rasă, să se învelească,*” adică să poarte părul lung ca să se învelească cu el. Acum este clar? Dacă ați înțeles, spuneți „Amin.” (Amin).

118. Frate Branham, noi nu avem nici un predicator acolo unde locuim și ascultăm numai duminică seara serviciul luat pe bandă. Să ne ducem copiii la o altă biserică pentru școala duminicală sau ajunge serviciul înregistrat pe bandă?

Dacă îi luați pe copiii voștri și îi duceți undeva, într-un grup unde se învață altceva, îi veți încurca. Eu nu aș face aceasta. Ei pot învăța destul de mult de pe acele benzi, dar dacă îi duceți, de exemplu, într-o biserică catolică, vă dați seama ce vor învăța acolo. Nu v-aș sfătui să faceți aceasta.

Dacă în apropierea voastră este o biserică mică și plăcută, care este în dezacord cu două sau trei lucruri, dar este o biserică a Evangheliei depline, cred că este în ordine. Totul depinde de felul cum primesc copiii acele lucruri. În situația aceasta, urmăriți-i cu atenție și vedeți cum reacționează la cele învățate acolo și cum se

poartă.

119. Dacă nu ai în apropiere o biserică la care să mergi, trebuie să asculți doar benzi?

Da, eu așa aș face. Așa este bine.

120. Și copiii trebuie să trăiască experiența primirii Duhului Sfânt? Dacă înțeleg mesajul timpului, au și ei Duhul Sfânt?

Fiecare trebuie să aibă o experiență! Copiii voștri nu pot merge înăuntru pe nici o altă cale, decât pe aceea pe care mergeți și voi. Înțelegeți? Ei trebuie să fie născuți din nou, pentru că în Împărăția lui Dumnezeu nu există nepoți; acolo toți sunt copiii Lui.

În concluzie, ei trebuie să trăiască o experiență cu Dumnezeu, întocmai ca voi.

121. Referitor la Cuvântul din Efeseni 4.11-13, am vrea să știm dacă putem ajunge la desăvârșire prin ascultarea acestor benzi, sau trebuie să fim în biserică, acolo unde lucrează slujbele și darurile care ajută la desăvârșirea Bisericii? Noi am crezut din inimă tot Cuvântul Domnului.

Eu știu cine pune această întrebare... Ei sunt foarte departe, în Oregon, și nu pot veni tot timpul până aici. Cred că au fost duminica trecută. Fiul fratelui este ghid și m-a invitat în rezervație, la vânătoare de elani.

Ei întreabă dacă trebuie să vină la biserică pentru desăvârșire. Nu! Noi venim la biserică să avem părtășie unii cu alții în Cuvânt, dar desăvârșirea este între noi și Dumnezeu. Sângele lui Hristos este Cel care ne desăvârșește prin Duhul Sfânt.

Fratele scrie: „...trebuie să fim în biserică, acolo unde lucrează slujbele și darurile care ajută la desăvârșirea Bisericii?”

Adevărul este că printre noi nu lucrează prea multe daruri, însă sunt câteva dintre ele. Mă refer la darul prorociei și al vorbirii în limbi și tălmăcirii.

Fratele Higginbotham are darul vorbirii în limbi, și la fel fratele Junior Jackson. De asemenea, sunt doi sau trei frați care au tălmăcirea limbilor, iar fratele Neville, păstorul nostru, vorbește în limbi și uneori procește.

Chiar zilele trecute a spus ceva într-o casă. El a prorocit cu privire la un bărbat care bea și a spus că în viața lui va fi o mare schimbare. Și așa a fost. El mergea la Alcoolicii anonimi, dar după ce ne-am întâlnit în casa aceea, nu a mai băut deloc. Are deja șaiszeci și opt de zile de când nu a mai băut deloc și nu mai ia nici medicamente pentru aceasta.

Deci noi avem câteva daruri care lucrează printre noi și vom fi foarte bucuroși să avem părtășie cu oricare dintre voi, dacă aveți drum pe aici.

Dar în ce privește desăvârșirea, ea aparține lui Hristos. Așa este.

122. Când va învia biserica moartă în timpul necazului celui mare? Vor trebui să aștepte până la învierea celor păcătoși, sau vor învia și vor trăi în timpul Mileniului?

Aceasta este o întrebare bună și mi-ar lua mai mult timp pentru a o lămuri. Cel puțin două treimi dintre întrebările puse mi-ar lua cam două ore, însă fiind foarte multe, nu pot face aceasta. Aici sunt câteva întrebări foarte bune, care trebuie să fie cunoscute: sămânța șarpelui și altele, dar trebuie să trec foarte repede prin ele.

Deci: **„Când va învia biserica moartă în timpul necazului celui mare?”**

La a doua înviere.

„Vor trebui să aștepte până la învierea celor păcătoși?”

Cei drepti și cei nedrepti vor fi înviați în același timp.

„...vor învia și vor trăi în timpul Mileniului?”

Nu. *„Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani.”* (Apocalipsa 20.4).

Am răspuns foarte scurt, dar sunt sigur că ați înțeles.

**123. Ce vrea să spună Pavel prin „slobozenie” și „slobozenie în Hristos?”
Cum este cu „slobozenia de sub Lege?”**

Ei bine, voi nu sunteți legați prin Lege. Ca să mă puteți înțelege, am să vă dau un exemplu firesc. Dacă merg pe stradă cu 30 de mile/oră, aceasta este limita legală de viteză și sunt în ordine. Dar dacă merg cu 40 de mile/oră, sunt condamnat de lege. Înțelegeți? Cât timp merg cu 30 de mile/oră, nu am probleme cu legea.

Același lucru este și cu „slobozenia în Hristos.” Dacă nu mint, nu fur, nu fumez, nu săvârșesc adulter, sau nici unul din acele lucruri greșite, nu intru sub incidența Legii Cuvântului și sunt slobod în Hristos.

124. Ce crezi cu privire la controlul nașterilor?

Am avut o întrebare asemănătoare la interviul de azi dimineață. Cu privire la aceste lucruri aș prefera să vorbesc personal, pentru că sunt anumite lucruri pe care trebuie să le spun.

Adevărul este că există o modalitate de a face acest control al nașterii în mod corect și pot s-o spun la general. În viața unei femei există un anumit număr de zile în care ea nu este fertilă. Înțelegeți? În ordine.

Există și unele situații extreme: de exemplu, nașterea unui copil ar putea omorî pe femeie. Voi trebuie să fiți atenți la aceasta. Însărcinarea unei femei este aceea de a aduce viața, aceasta este chemarea ei pe acest pământ. Dar dacă soția ta este bolnăvicioasă, iar nașterea unui copil ar omorî-o, eu nu aș face aceasta; și cred că nici Dumnezeu nu vrea să o faci.

Aș vrea să veniți la mine personal, fiindcă dacă vom sta de vorbă voi putea vedea care sunt problemele. Dacă discutăm, voi ști dacă sunteți sinceri sau mă mințiți.

125. În Apocalipsa 20.3 și 20.7, scrie că după cei o mie de ani, Satan va fi dezlegat pentru puțină vreme. De ce?

De ce va fi dezlegat? Ca să-și adune poporul care se va ridica la a doua înviere, pentru că el și toți ai lui trebuie să stea la judecată. Vedeți? El trebuie să fie condamnat.

126. Frate Branham, te rog să explici Fapte 9.7 și Fapte 22.9.

Deci Fapte 9.7. Frate Neville, să vedem ce scrie acolo: „*Oamenii care-l însoțeau, au*

rămas încremeniți; auzeau în adevăr glasul, dar nu vedeau pe nimeni.”

Și Fapte 22.9: *„Cei ce erau cu mine, au văzut bine lumina, și s-au înfricoșat; dar n-au auzit glasul Celui ce vorbea.”*

Eu înțeleg unde vreți să ajungeți. Este într-adevăr ciudat, pentru că într-un loc spune că *„...auzeau în adevăr glasul, dar nu vedeau pe nimeni.”* Iar în celălalt loc spune invers: *„...au văzut bine lumina, și s-au înfricoșat; dar n-au auzit glasul Celui ce vorbea.”*

Câți dintre voi au văzut mai demult aceasta? Eu am văzut, dar nu pot explica. Va trebui să-mi descopere Domnul înainte ca să pot spune ceva. Întotdeauna am promis că voi fi sincer față de voi, de aceea vă spun sincer că nu știu ce să zic.

Chiar nu pot explica de ce într-un loc scrie că ei au auzit Glasul dar n-au văzut pe nimeni, iar în celălalt loc spune că n-au auzit Glasul, dar au văzut lumina. Dacă Domnul îmi va descoperi, am să vă spun.

Azi dimineață, Domnul Dumnezeu, Creatorul cerurilor și al pământului, mi-a arătat ultimele lucruri referitoare la „Căsătorie și despărțire.” Acesta-i adevărul. De aceea v-am spus să mă lăsați să pun totul împreună.

La fel s-a întâmplat și când am primit descoperirea despre „Sămânța șarpelui”. Eu nu am văzut totul de la început. Acesta este motivul pentru care plec undeva departe și singur, și atunci Duhul Sfânt începe s-o deschidă.

Acum, aș vrea să văd pe cineva care încearcă s-o contrazică. Vedeți? Nu o puteți face.

127. Te rog să explici taina transformării Miresei.

Aceasta este o transformare a trupurilor noastre. Când spun „trupurile noastre,” nu mă refer doar la biserica aceasta, ci la fiecare credincios adevărat.

Avraam a așteptat un fiu care i-a fost făgăduit, este adevărat? Dar și Biserica așteaptă un Fiu promis.

Înainte ca Avraam și Sara să poată primi acel fiu, a fost nevoie ca trupurile lor să fie transformate. Ea era prea bătrână ca să mai poată avea un copil: pieptul ei era uscat și izvoarele de lapte din sâni, secate. Pântecele ei nu fusese niciodată fertil, pentru că și în tinerețe fusese stearpă, iar inima îi era prea bătrână să mai suporte durerile nașterii. Dar ce s-a întâmplat? Dumnezeu a transformat-o într-o femeie tânără, același lucru făcându-l și cu Avraam, pentru că și trupul lui era la fel de uscat. Astfel, Dumnezeu a trebuit să le transforme trupurile ca să poată primi fiul promis.

Nici noi nu-L putem primi pe Fiul promis în trupurile în care trăim acum, pentru că ele sunt supuse păcatului. Acest trup este controlat de cinci simțuri: văz, auz, miros, pipăit și gust, care ne-au făcut vulnerabili: judecăm și facem toate celelalte lucruri, dar trupul nou, care vine prin nașterea din nou, este de fapt acel ceva lăuntric care trăiește veșnic.

Trupul acesta firesc este supus morții și va muri, dar cel care este ascuns în interiorul acestui trup, persoana care sunteți voi de fapt, nu poate muri; aceea primește Viața nouă, prin nașterea din nou, Viața care zidește un trup nou în jurul ei.

Trupul acesta este o reflectare, un negativ, dar trupul acela va fi realitatea. Și așa cum a fost transformat trupul Sarei, vor fi transformate și trupurile noastre. Cuvântul Lui este în tine și acel trup se va materializa în jurul Cuvântului,

aducându-l astfel la suprafață pe omul nou.

Trupul bătrân al Sarei, primul trup, trupul de carne, trebuia transformat ca să poată naște fiul promis Înțelegeți? Trupul acela bătrân nu o putea face, așa cum nu o poate face nici trupul nostru, care va trebui schimbat în același fel ca să Îl poată primi pe Fiul.

128. Cum va avea loc plecarea Miresei și unde va merge ea?

Mireasa va merge în slavă, în cer, pentru Cina nunții. Aici avem un tablou minunat cu Rebeca și Isaac, când Rebeca s-a dus să-l întâlnească pe Isaac.

Vă amintiți de Eliezer, trimisul lui Avraam, care reprezintă mesajul care merge înainte ca să găsească o Mireasă pentru Hristos. Eliezer a găsit-o pe frumoasa Rebeca venită în răcoarea serii la fântână să ia apă. (Geneza 24). Slujitorul lui Avraam s-a rugat Domului și a zis: *„Doamne, Dumnezeul stăpânului meu Avraam! Te rog, dă-mi izbândă astăzi, și îndură-Te de stăpânul meu Avraam.”* (v. 12), pentru că stăpânul său îi spusese: *„...nu vei lua fiului meu o nevastă dintre fetele Canaaniților, în mijlocul cărora locuiesc, ci te vei duce în țara și la rudele mele să iei nevastă fiului meu Isaac.”* (v. 3-4), arătând prin aceasta, că Mireasa este rudă de sânge cu Hristos, pentru că Rebeca și Isaac erau verișori.

Astfel, Eliezer s-a dus la rudele lui Avraam și s-a întâlnit cu frumoasa Rebeca la fântână, după ce el s-a rugat și a zis: *„Fă ca fata căreia îi voi zice: „Pleacă-ți vadra, te rog, ca să beau”, și care va răspunde: „Bea, și am să dau de băut și cămilelor tale”, să fie aceea, pe care ai rânduit-o Tu pentru robul Tău Isaac! Și prin aceasta voi cunoaște că Te-ai îndurat de stăpânul meu.”* (v. 14). Lucrurile s-au petrecut întocmai cum a cerut el, dar alegerea finală aparținea fetei. Eliezer a cerut-o de la tatăl și de la mama ei, și desigur, nici unul dintre ei nu erau de acord ca ea să plece. Ar fi vrut să mai stea cu ei, dar el le-a zis: *„Nu mă opriți, fiindcă Domnul mi-a dat izbândă în călătoria mea; lăsați-mă să plec, și să mă duc la stăpânul meu.”* (v. 56).

Cea care trebuia să facă alegerea era Rebeca, așa că părinții ei au zis: „Să chemăm pe fată, și s-o întrebăm.” (v. 57).

Și când a fost întrebată, ea a răspuns imediat: „Da, vreau.” Apoi a încălecat pe cămilă și a mers să se întâlnească cu mirele ei. Chiar cămila pe care a adăpat-o ea, a purtat-o spre mirele ei și spre biruință.

Chiar cămila pe care o adăpăm, (puterea, pentru că în Biblie animalul este simbolul puterii), Cuvântul vieții, este Cel care ne poartă spre Țara gloriei ca să ne întâlnim cu Mirele nostru. Da, domnilor! Amin.

Veghind în așteptarea

Zilei binecuvântate a Mileniului,

Când slăvitul nostru Domn va veni

Să-și răpească Mireasa care așteaptă.

Amintiți-vă că Isaac stătea afară în câmp și medita, iar când a văzut-o pe Rebeca a fost dragoste la prima vedere. Ea s-a îndrăgostit de el și el s-a îndrăgostit de ea. Amin. O, Doamne!

Când l-a văzut, inima ei s-a umplut de bucurie. Ea nu știa cu cine urma să se căsătorească, dar a pășit prin credință. Amin.

Amintiți-vă că Isus va părăsi Împărăția, pentru că noi nu-L vom întâlni în slavă, ci în văzduh, între cer și pământ.

Isaac a întâlnit-o pe Rebeca între casa lui și casa ei. Amin. Apoi a luat-o în casa lui, s-a căsătorit cu ea și a moștenit tot ce avea tatăl său. Amin. Cât este de desăvârșit!

Mai este aici o întrebare, dar prefer să discutăm despre ea la interviu. Bine?...

129. Am două fiice căsătorite cu bărbați din denominațiuni. Ele cred acest mesaj și au luat poziție pentru El, dar bărbații lor sunt împotriva. Ce trebuie să facă în situația aceasta?

Stați pe poziție! Categoric. Arătați-vă culoarea și nu cedați în fața lor! Eu nu zic să nu mergeți printre ei; puteți avea și părtășie cu ei, dar dacă vin să vă schimbe dieta, voi știți că porumbelul nu poate mânca ce mănâncă un șoricar.

130. Frate Branham, te rog să explici Marcu 13.27. Apoi te rog să explici ce este cu oamenii din Apocalipsa 20.7-9, care se ridică și fac război împotriva sfinților. De unde vin ei? Este vorba de o trecere dincolo ca în cazul familiei lui Noe?

Mai întâi Marcu 13.27. Să vedem ce scrie acolo:

„Atunci va trimite pe îngerii Săi, și va aduna pe cei aleși din cele patru vânturi, de la marginea pământului până la marginea cerului.”

Aici vorbește despre înviere, transformare și înălțare la cer. Atunci, El își va trimite Îngerii să-i adune pe ai Săi. V-ați întrebat vreodată ce sunt îngerii? Mesageri. Ei îi vor aduna pe cei aleși, îi vor strânge împreună din cele mai îndepărtate părți ale pământului până în cele mai îndepărtate părți ale cerului. Vedeți? Cuvântul vorbit este manifestat pe pământ. În ordine.

Acum să vedem Apocalipsa 20.7-9: „Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat;

și va ieși din temnița lui, ca să înșele Neamurile, care sunt în cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, ca să-i adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării.

Și ei s-au suit pe fața pământului, și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea preaiubită. Dar din cer s-a pogorât un foc care i-a mistuit.”

În ordine. Eu tocmai am explicat aceasta: cum Satan va fi dezlegat din închisoarea lui la sfârșitul celor o mie de ani.

Să mergem mai departe.

Frate Capps, eu nu prea înțeleg ce scrie aici...

131. Frate Branham, faptul că am renunțat să mai fiu asistentă medicală a venit de la Dumnezeu sau este vina mea?

Nu știu ce să zic. La această întrebare aș răspunde mai bine la interviu.

A fi asistentă medicală este un lucru legal. Eu cred că pentru ea această întrebare este foarte importantă; așa cum este pentru voi întrebarea voastră, însă nu înțeleg de ce a renunțat să mai fie asistentă medicală. Poate te-ai oprit pentru că te-ai gândit că nu ar trebui să lucrezi. Păi mă gândesc că această meserie ar trebui făcută mai mult din milă, la fel ca și cea de medic.

Un doctor adevărat îl va ajuta pe un om indiferent dacă are sau nu bani. Vedeți? Cred că același lucru este valabil și pentru un lucrător. Slujba noastră trebuie să fie pentru oameni ca să le aducem Viața.

Când cei din biserica mea mi-au spus că vor să-mi dea un salariu de o sută de dolari pe săptămână, am crezut că și mor. Doamna Wilson și fiul ei își amintesc probabil că eu am predicat aici timp de șaptesprezece ani și nu am luat nici măcar un cent în viața mea. Fiecare cent din puținii bani pe care i-am putut câștiga, i-am pus în slujba bisericii. Apoi când mi s-a spus că ar trebui să iau ceva bani pentru aceste adunări, am refuzat pentru că aceasta mi-ar fi ruinat slujba. Desigur, cred că este în regulă să fie sponsorizate aceste adunări, însă pentru mine personal nu vreau nimic, nici măcar un cent. Singurul lucru de care am nevoie este prietenia voastră și îndurarea lui Dumnezeu.

Eu vă iubesc și vreau să fiți corecți; însă același lucru îl vreau și pentru mine: să fiu corect în toate lucrurile. Vreau să mă credeți, dar și eu trebuie să vă cred, iar când veniți la mine cu o întrebare, vreau să fie cât se poate de sincer și de cinstit. Și vă spun în Numele Domnului că vreau să faceți întocmai ce v-am spus să faceți. Să nu vă abateți nici un pic de la aceasta, pentru că atunci totul va fi în ordine.

Revenind la întrebarea pusă, mă gândesc că o asistentă medicală adevărată trebuie să fie blândă și bună cu oamenii. Cine a fost bolnav în spital știe ce înseamnă să ai alături de tine o asistentă plăcută și atentă, care încearcă să facă totul ca să te simți mai bine.

Când eram tânăr, eu am fost împușcat și a trebuit să merg la spital. Am avut o asistentă micuță și i-am zis: „Murături dulci,” pentru că tot timpul mânca murături. Aveam doar paisprezece ani și fusesem împușcat în ambele picioare iar ea mi-a pus o pernă aici, o pernă dincolo și m-a ajutat tot timpul. A fost atât de atentă și de plăcută, încât deși eram un copil, mă gândeam tot timpul că aș putea să mă căsătoresc cu ea. Vedeți? Aceasta înseamnă să faci ceva pentru cel de lângă tine.

132. Întrebarea mea este dacă pijamaua îmbrăcată de femei aparține de îmbrăcămintea unui bărbat.

Nu știu. Vă las pe voi să decideți în privința aceasta. Voi nu trebuie să faceți parada în fața oamenilor îmbrăcate așa, însă să mergeți la culcare îmbrăcate în pijama, nu știu ce să spun...

V-am spus că voi fi sincer, dacă nu știu ce să răspund. Nu vă spun care este părerea mea, decât dacă vreți să-mi auziți părerea. Dacă vreți să știți ce cred eu personal despre aceasta, am să vă spun. Însă vă rog să rețineți că este părerea mea și ca urmare poate fi la un milion de mile depărtare de adevăr. Părerea mea este că ar fi frumos să aibă o cămașă de noapte, însă nu pot susține cu Biblia aceasta, așa că depinde de voi.

133. Este greșit să tai capetele la păr?

Tocmai am răspuns la întrebarea aceasta, așa că nu mai revin asupra ei.

134. Frate Branham, într-una din benzile despre cele șapte epoci ale Bisericii, ai spus că Iuda a fost neprihănit și sfințit. Erau acestea adevărate? Experiențele adevărate pe care le-a trăit nu vorbesc despre harul pe care l-a primit? De asemenea ai spus că el a avut numele scris în Cartea Vieții, dar noi știm că a mers în iad și a fost pierdut. Cum este posibil ca o persoană să aibă numele în Cartea Vieții și să fie totuși pierdută? Sau, de ce pune Dumnezeu numele persoanelor în Cartea Vieții, când știe că la sfârșit vor fi pierdute?

Aceasta este o întrebare bună, așa-i? Deci, când am vorbit despre epocile Bisericii, am menționat că numele lui Iuda a fost scris în Cartea Vieții, ceea ce este adevărat. Noi știm aceasta, pentru că Isus i-a trimis pe cei doisprezece, între ei fiind și Iuda, și le-a zis să scoată dracii, să predice Evanghelia, să învieze morții și

să-i vindece pe bolnavi, iar ei s-au întors plini de bucurie pentru că dracii le erau supuși, este adevărat? Așa scrie în Matei 10. Și Biblia îi numește pe nume pe cei doisprezece care au fost trimiși, iar Iuda Iscarioteanul era printre ei. Și deși a făcut acele lucrări mari, mai târziu l-a trădat pe Domnul. Vedeți? Care era problema? Atitudinea lui era greșită. Voi nu trebuie să vă bucurați pentru că aveți putere să faceți un drac să plece, ci trebuie să vă bucurați pentru că ați primit suficient har ca să fiți mântuiți. Înțelegeți?

De obicei, oamenii care au daruri nu le doresc. Astfel, Pavel a încercat să fugă de acel lucru și la fel Moise. Așa fac toți marii conducători, pentru că își dau seama ce răspundere mare stă în fața lor.

Dacă vedeți că un om se roagă tot timpul: „Doamne, umple-mă cu putere, căci atunci voi merge afară și voi scoate dracii...” să știți că nu o va primi niciodată. Dumnezeu nu îi va încredința niciodată nimic unui asemenea om. Sigur că nu.

Dar dacă cineva fuge și nu vrea să aibă nimic a face cu așa ceva, acela este omul pe care Dumnezeu îl poate lua ca să-l folosească. Înțelegeți?

Astfel, Iuda s-a întors împreună cu ceilalți, bucurându-se pentru că făcuseră acele lucrări mărețe, dar Domnul le-a zis: „...nu vă bucurați de faptul că duhurile vă sunt supuse; ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri.” (Luca 10.20). Unde? În Cartea Vieții.

Dacă veți merge în cartea lui Daniel, veți vedea că și el scrie despre aceasta.

Dar faptul că numele tău este scris în Cartea Vieții, care este în cer, nu înseamnă că ești salvat. Tu nu ești convertit, schimbat, până nu primești Duhul Sfânt. Rețineți aceasta. Până atunci ești doar un potențial convertit.

Dacă îmi ceri un pom de stejar și eu îți dau o ghindă, potențial tu ai un stejar, dar acesta nu este încă dezvoltat. Acesta este motivul pentru care eu nu cred în siguranța veșnică așa cum credeți voi.

Dacă cer un ogor cu porumb și văd pe el porumbul crescut cam atât de înalt (fratele Branham arată), pot spune că potențial am ogorul, așa-i? Dar el nu este încă dezvoltat, iar până la coacere s-ar putea întâmpla ceva cu el. Înțelegeți?

Voi mergeți prin neprihănire și sfințire spre botezul Duhului Sfânt, iar când sunteți botezați cu adevărat cu Duhul Sfânt, sunteți în Împărăție.

Voi ziceți: „Este adevărat, frate Branham?”

Nu am timp să merg acum în Scriptură, dar puteți căuta când mergeți acasă. Trebuie să caut cu concordanța, pentru că nu mai țin minte unde scrie. Petru a fost curățit și sfințit, pentru că Isus a spus în Ioan 17.17: *„Sfînțește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.”* Și El și Cuvântul era Același. Deci, ei au fost sfințiți prin Cuvânt, prin Adevăr, dar cu toate acestea, în noaptea când a fost vândut de Iuda, Isus i-a spus lui Petru: *„...după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi.”* (Luca 22.32). Vedeți? După ce te vei converti.

Acest bărbat L-a urmat pe Domnul timp de trei ani și a avut numele scris în Cartea Vieții Mielului; a scos draci și a făcut lucrări mărețe, a vindecat bolnavii și a vestit Evanghelia, dar cu toate acestea nu era convertit, schimbat. Înțelegeți? Aceasta înseamnă că voi înaintați spre convertire.

Când are loc fecundarea ovulului de către spermatozoid, potențial, copilul este acolo, dar este nevoie ca acel embrion să se dezvolte; apoi copilul trebuie să se nască, iar pentru a fi viu are nevoie de suflarea de viață.

Voi ziceți: „Păi el este viu încă din pântecul mamei!” Nu, nu este așa! Nervii și mușchii lui zvâcnesc, dar nu primește viață decât după ce se naște. Vedeți?

Aceasta înseamnă că și tu poți să sari și să zvâcnești și totuși să nu fii încă viu. Pentru a fi viu este nevoie să te naști. Voi știți ce vreau să spun. În ordine.

„De asemenea ai spus că el a avut numele scris în Cartea Vieții, dar noi știm că a mers în iad și a fost pierdut. Cum este posibil ca o persoană să aibă numele în Cartea Vieții și să fie totuși pierdută?”

Fiți atenți! Prima carte a descoperirii a fost scrisă de Daniel. Și el spune că a văzut *„un îmbătrânit de zile, al cărui păr era alb ca lâna curată.”* (Daniel 7.9). Câți vă amintiți aceasta? Apoi a venit Ioan și a spus același lucru în Apocalipsa 1.14-15: *„Capul și părul Lui erau albe ca lâna albă, ca zăpada; ochii Lui erau ca para focului;*

picioarele Lui erau ca arama aprinsă și arsă într-un cuptor; și glasul Lui era ca vuietul unor ape mari.”

Cel Îmbătrânit de zile, nu era de fapt bătrân din pricina timpului, pentru că El este Cel veșnic. Și fiți atenți ce s-a întâmplat acolo: *„Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.”* (Daniel 7.10), iar în Apocalipsa 20.12 scrie: *„...Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este Cartea Vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.”*

Vedeți cât este de perfect? El a venit cu sfinții Săi *„de zece mii de ori zece mii”*, pentru a face judecata. Vedeți? Mirele și Mireasa, Împăratul și Împărăteasa Sa.

Cine este micuța ta împărăteasă din casă? Soția. Ea este aceea care te slujește și te servește.

Tot așa, Mireasa Îl slujește pe Hristos, Cuvântul: „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*” (Matei 4.4).

Ea slujește Cuvântul Împăratului, fiind manifestarea Cuvântului făgăduit pentru timpul în care trăiește. Amin.

Eu am spus ceva, dar voi nu ați înțeles: „Ea slujește Cuvântul făgăduit pentru timpul în care trăiește.”

Acesta este un lucru bun: să slujești Cuvântul în timpul în care trăiești. Dacă ați observat din cele citite, El a venit cu zecile de mii de sfinți și s-a ținut judecata. Cu ocazia aceasta au fost deschise cărțile și a mai fost deschisă și o altă carte: Cartea Vieții. Cine sunt acei sfinți? Mireasa care nu trebuie să mai fie judecată.

Deci, a fost deschisă și Cartea Vieții și toți cei care aveau numele scris în ea trebuiau judecați după cele scrise în ea. Astfel, Iuda Iscarioteanul, care a pretins că este un credincios, a avut numele scris acolo. Este adevărat? El a pretins să aibă Viața veșnică și numele lui a fost scris în acea carte. El trebuia să fie judecat ca să se vadă de ce l-a vândut pe Cuvântul Vieții pentru treizeci de arginți. Unii se vând ca să fie un metodist, un baptist sau altceva de felul acesta. Vedeți? Prin aceasta, el și-a vândut însă locul din Cartea Vieții și va trebui să stea acolo și să fie judecat prin Cuvânt. Iuda trebuie să vină la judecată. Numele lui era într-adevăr în Cartea Vieții, dar aceasta nu înseamnă că era salvat. El trebuie să suporte judecata.

La fel se va întâmpla cu fecioarele neînțelepte. Domnul Isus a spus în Ioan 5.24: „*...cine ascultă cuvintele Mele și crede...*” Aceste cuvinte se referă la cel care Îl primește, nu la cel care Îl aude predicat dar merge mai departe zicând: „Nonsens!” „*...cine ascultă cuvintele Mele și crede (Nu se face că crede, ci crede cu adevărat) în Cel ce M-a trimis (Care este Cuvântul) are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut (la trecut) din moarte la viață.*” Asta este.

Deci Iuda a avut numele scris în Cartea Vieții, așa-i? Și atunci de ce a fost osândit? Pentru că și-a vândut dreptul de întâi născut.

Priviți-l pe Esau. Prin faptul că era întâiul născut, el a primit dreptul de întâi născut, prin făgăduință, dar l-a vândut pentru o mâncare de linte. Da, el și-a vândut dreptul de întâi născut pentru un bon de masă, ca să-și umple burta, și nu a mai găsit nici un loc să se pocăiască.

Cele zece iscoade care s-au dus să iscodească țara, au venit înapoi și chiar au mâncat din strugurii pe care-i aduseseră Iosua și Caleb. Dar ce au făcut? Și-au vândut dreptul de întâi născuți.

Vorbind sub inspirația lui Hristos, Pavel a spus în Evrei 6.4-6:

„Căci cei ce au fost luminați odată – și au gustat darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt,

și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor –

și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou, pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu și-L dau să fie batjocorit.”

Vedeți? Este imposibil ca un astfel de om să mai vină înapoi.

Și ce spune Biblia? Deși erau credincioși și aveau numele scris în Cartea Vieții, toți acei evrei au murit în pustie, afară de Iosua și Caleb.

Pavel spune aici că dacă un om trece prin neprihănire și sfințire și apoi ajunge la poarta botezului cu Duhul Sfânt, dar din pricina popularității sau a denominațiunii din care face parte, refuză să umble cu El „...*nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcate...*” De ce? Pentru că a nesocotit chiar lucrarea harului care l-a adus până acolo și în loc să meargă mai departe, s-a întors înapoi. Hristos a fost răstignit ca păcătos, iar prin sângele Său, ne-a făcut neprihăniți, ne-a sfințit și ne aduce la botezul Duhului Sfânt.

Revenind la Iuda, vedem că el a urmat exact această cale. El a fost considerat neprihănit prin credința în Domnul Isus Hristos, apoi a fost sfințit și i s-a dat putere să scoată afară duhuri rele; avea numele scris în Cartea Vieții, dar când s-a ajuns la cincizecime, la botezul cu Duhul Sfânt, la plinătatea Cuvântului, și-a arătat adevărata culoare. A făcut exact același lucru ca iscoadele din Canaan și ca Esau.

Și același lucru l-a făcut Satan cu Eva în grădina Eden: „...*Oare a zis Dumnezeu cu adevărat...*” (Geneza 3.1).

„Da,” a răspuns ea, „dar Dumnezeu a zis...”

„Știu și eu că El a spus aceasta, dar hotărât că nu veți muri...” Vedeți? El a spus întotdeauna același lucru, iar astăzi face la fel.

Biserica a trecut prin neprihănire, prin mesajul lui Martin Luther și prin sfințire, prin mesajul lui Wesley, dar când ajunge la botezul Duhului Sfânt își arată adevărata culoare, prin faptul că nu vor să aibă nimic a face cu aceasta. Priviți Nazarinienii, Sfinții Pelerini, Biserica lui Dumnezeu, nu poți să-i învinuiești de nimic, dar ce face diavolul când ajung la graniță, la botezul cu Duhul Sfânt pentru nașterea din nou? Vine imediat și încearcă să-i îndepărteze de El. Da, va face tot ce va putea ca să-i țină pe oameni departe de El.

Astfel, se învârt în jur și spun: „Trebuie să vorbești în limbi! Trebuie să ai o

senzație. Trebuie să faci asta...”

Nu! Tu trebuie să fii născut din nou! Nu lăsați pe nimeni să vă spună că sfințirea și Duhul Sfânt sunt același lucru, pentru că nu este așa! Cu certitudine că nu este!

Auziți-l pe fratele Capps, care cândva a fost nazarinean, cum spune: „Nu este același lucru!” El știe că există o diferență între sfințenie și botezul Duhului Sfânt, pentru că este. Înțelegeți?

Nazarinenii... Nu există nimeni să poată spune un singur cuvânt împotriva acestor oameni religioși; ei sunt cât se poate de plăcuți și amabili. Biserica lui Dumnezeu, metodiștii liberi, sunt la fel, dar când se ajunge la lucrarea Duhului Sfânt, spun: „Oh, acela este diavolul!” Ce fac prin aceasta? Hulesc Duhul Sfânt, iar când fac aceasta sunt terminați. Ce se întâmplă cu cine hulește? Nu mai poate fi iertat niciodată. *„Căci cei ce au fost luminați odată – și au gustat darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt...”* Au gustat din sfințirea lui Dumnezeu: s-au sfințit de țigări, de femeile imorale și de toată viața murdară din trecut. Au gustat darul ceresc: au pășit până la granițele Țării, la fel ca cele zece iscoade, care au mâncat din roadele țării. Dar ce au făcut după aceea? Ei ar fi trebuit să renunțe la denomițiunea lor și să treacă dincolo. Vedeți? *„...au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor –*

și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou, pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu și-L dau să fie batjocorit.”

Tu ai fost sfințit prin sângele Legământului și numele tău a fost scris în Carte. El a făcut aceasta deși a știut de la început ce vei face. El a știut că Iuda nu va merge mai departe. El l-a cunoscut de la început și a știut că era fiul pierzării. Dar lucrarea Sa trebuia împlinită; Cuvântul trebuia împlinit, de aceea totul a fost prezentat prin tipuri și umbre. Oh, Doamne! Am putea sta câteva ore la tema aceasta.

135. Frate Branham, când ai adus mesajul despre cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel, ai spus că ultima săptămână sau ultimii șapte ani vor începe când este luată Mireasa sus.

Nu, nu, nu, nu, nu, nu. Tu ai înțeles greșit. Ultima săptămână a început când a venit Isus pe pământ. Daniel a zis: „Unsul, Prințul va veni și va profeți, iar la mijlocul săptămânii va fi stârpit.” **Și Isus a predicat exact trei ani și jumătate,** adică jumătate din a șaptezecoa săptămână a lui Daniel, pentru că o săptămână are șapte zile; ceea ce înseamnă că au mai rămas încă trei ani și jumătate.

Când vor veni pe pământ Moise și Ilie, cei doi măslini din Zaharia 4 și Apocalipsa 11, ei vor profeți 1260 de zile. Ce este aceasta? Exact trei ani și jumătate. Vedeți? Oricine este persoana scumpă care a scris aceste cuvinte, le-a scris foarte frumos, cu o scriere frumoasă și întrebarea este foarte frumoasă, dar ea nu a înțeles ce am spus. **Eu nu am crezut niciodată că toată cea de-a șaptezecoa săptămână se va împlini aici.** Mesia a fost stârpit. Câți vă amintiți aceasta din predica pe care am ținut-o aici? Cu certitudine!

136. Se pare că primii trei ani și jumătate au fost împliniți în timpul slujbei lui Isus (Păi chiar tu spui aceasta), **dar expresia „mijlocul săptămânii,” pare să se aplice antihristului, care va rupe legământul cu Israel** (Nu! Antihristul rupe legământul la sfârșitul celor trei ani și jumătate. Înțelegeți?). **Așa cum am înțeles din banda despre săptămânile lui Daniel, primele șazeci și nouă de săptămâni s-au încheiat o dată cu intrarea lui Isus în Ierusalim, în anul 30, ceea ce înseamnă că cei trei ani și jumătate din slujba Lui sunt incluși în cele șazeci și nouă de săptămâni; iar ultima săptămână plină sau ultimii șapte ani vor începe și se vor împlini după răpire. Te rog să clarifici aceasta.**

Frater sau soră, oricine ai fi cel care ai pus această întrebare, este foarte bună, însă cred că ești puțin încurcat cu privire la ceea ce am spus. Când a venit în Ierusalim, Isus a fost prins și răstignit. El a profețit jumătate din a șaptezecoa săptămână a lui Daniel, adică trei ani și jumătate, apoi a fost stârpit și sufletul Lui adus Jertfă.

Aceasta înseamnă că în aceste zile din urmă mai sunt încă trei ani și jumătate promiși pentru evrei. În decursul acestui timp, a avut loc strângerea pentru răpire a sfinților din Mireasă.

137. Aș vrea să explici 1 Corinteni 7.1 și 9.

Frate Neville, 1 Corinteni 7.1 și 9:

„Cu privire la lucrurile despre care mi-ați scris, eu cred că este bine ca omul să nu se atingă de femeie.”

Dar, dacă nu se pot înfrâna, să se căsătorească; pentru că este mai bine să se căsătorească decât să ardă.”

138. Fiecare credincios va face lucrările despre care a vorbit Domnul Isus în Ioan 14.12. (Nu!): va învia morții, va vindeca bolnavii, va scoate dracii... (Nu cred că acest lucru este scris în Ioan 14.12. Este vorba de Marcu 16)... sau acest lucru îl va face numai Ilie? Fiecare credincios trebuie să facă aceasta? Dacă este un credincios adevărat va învia morții și va face minuni mari?

Aceste lucruri sunt printre credincioși. Nu fiecare om are acele daruri, dar nici nu înseamnă că numai o persoană le va face, ci vor fi grupuri de oameni.

Să zicem, de exemplu, că avem în biserică o fetiță sau un băiat la care ținem foarte mult, iar la un moment dat, viața îl părăsește și moare. Ce vom face? Întreaga biserică s-ar aduna împreună, s-ar ruga, ar posti și ar spune: „Doamne, ai milă de copilul acela,” iar Dumnezeu îl va învia.

Câți ați citit vreodată „Părinții la Niceea?” Acesta este felul în care a procedat biserica timpurie. Ei se adunau toți împreună și se rugau, iar Dumnezeu făcea lucrări mărețe în mijlocul lor. Sigur că da.

139. Dacă biserica este salvată, dar nu merge în răpire, cum cred că ai învățat, va trebui să treacă prin necazul cel mare pentru curățire. Dar cum este cu cei morți, ei cum vor fi curățați?

Mireasa nu are nevoie de nici o curățire, pentru că este deja curățită. Cei care au murit în trecut, nu au primit Lumina pe care o are biserica din timpul acesta; ei au trăit sub neprihănire, apoi sub sfințire și așa mai departe. Ei au trăit sub Lumina epocii lor și poate au trecut prin prigoane și persecuții. Dar acum, trăim în timpul când răpirea este aproape, iar biserica, cei care nu vor pleca în răpire trebuie să sufere pentru respingerea Capului Trupului, a lui Hristos. Celor din trecut, Evanghelia nu le-a fost descoperită la fel de puternic ca în aceste zile, și nu au avut claritatea pe care o avem noi astăzi. Înțelegeți? Voi o vedeți cât se poate de clar, pentru că ați trecut prin deschiderea Peceților, Epocile Bisericii creștine și toate celelalte lucruri. Totul este cât se poate de clar, dar dacă refuzați să primiți Lumina Lui, mai există o singură cale: să suferiți pentru aceasta.

Frate Neville, ai deschis la versetele acelea? Era vorba de 1 Corinteni 7.1 și 9:

„Cu privire la lucrurile despre care mi-ați scris, eu cred că este bine ca omul să nu se atingă de femeie.”

Dar, dacă nu se pot înfrâna, să se căsătorească; pentru că este mai bine să se căsătorească decât să ardă.”

În ordine. Aceasta este în legătură cu cei care au o trăire murdară. Un tânăr și o tânără nu trebuie să trăiască împreună doar așa, ci trebuie să se căsătorească. Cred că înțelegeți ce vreau să spun, nu-i așa? Nu trăiți o viață murdară, pentru că

nu este corect. Dacă ești creștin, fata aceea este sora ta. Tu nu ar trebui să gândești și să te porți ca lumea, pentru că tânăra aceea va fi mama copiilor tăi. Să nu trăiești o viață murdară cu ea, ci arată-i că ești un creștin adevărat, un gentleman. Înțelegeți? Trateaz-o ca pe sora ta, iar după ce te căsătorești cu ea, poartă-te la fel.

Eu nu vreau să cred că printre pentecostali sau printre oamenii sfințeniei sunt unii care duc o viață murdară, chiar căsătoriți fiind. Nu vreau să cred aceasta. Nu pot crede că se întâmplă acele lucruri oribile... și totuși, când merg afară și sunt sub darul deosebirii, întâlnesc adesea lucrători care ar merita să primească „puțină stimulare evanghelică” să se trezească. Da, domnilor. Să vezi un bărbat care încearcă s-o ia pe micuța lui soție și încearcă s-o tragă spre acele lucruri murdare și scârboase... Oh, acela este un... Cred că înțelegeți ce vreau să spun. Ar trebui să-ți fie rușine de tine însuși să faci acele lucruri și să spui că ești un om al lui Dumnezeu! Fii soțul ei, fii iubitul ei, dar respect-o și nu o trage spre așa ceva. Nu da nici o atenție acelor reviste pornografice, acelor nonsensuri murdare! Scoate-ți din minte acele murdării și trăiește curat!

Biblia spune că dacă pretindeți că sunteți sfinți, printre voi nu trebuie să fie nici măcar o conversație murdară. Trateaz-o pe domnița ta, pe soția ta, ca și cum ar fi iubita ta. Chiar dacă a îmbătrânit și are șaiszeci de ani, fii la fel de atent cu ea, fii prietenul ei amabil. Nu uita niciodată că ea este aceeași pentru tine.

Să nu încerci nici unul din aceste lucruri „noi”, ci fii pentru ea un soț adevărat, un frate adevărat și un creștin adevărat.

Și voi, femeilor, trăiți la fel de corect față de soții voștri. Fiți atenți unii cu alții, plăcuți și respectați-vă unul pe altul. În relațiile de familie, înțelegeți-vă unul cu altul, fiți respectuoși și faceți toate lucrurile în bună înțelegere. Niciodată să nu vă împungeți unul pe altul, să nu vă îmbrânciți, să nu vă jigniți, să nu vorbiți murdar și să nu fiți vulgari.

Frate, vorbește cu soția ta. Dacă sunteți două firi diferite, discutați despre aceasta. Soră, încearcă să faci și tu același lucru cu el. Înțelegeți-vă unul pe altul! Tu fii un gentleman creștin față de ea, iar tu fii o doamnă creștină față de el, un frate și o soră. Aduceți-vă aminte tot timpul că voi sunteți copiii lui Dumnezeu și faceți parte din Familia Lui Împărătească. Voi sunteți de sânge împărătesc și în lumea aceasta nu există nici un alt sânge mai nobil ca al vostru. Iar un sânge împărătesc se vede, pentru că el este ceea ce este. Spuneți „Amin” dacă credeți aceasta. (Amin). Da, domnule. Arată ce ești cu adevărat. Eu nu sunt fiul unui împărat, ci sunt fiul Împăratului, iar soția mea este fiica Împăratului. Și cum tratez eu fiica Împăratului? Cum îl tratează ea pe fiul Împăratului? Înțelegeți ce vreau să spun? Fiți creștini adevărați!

140. Înainte de plecarea Miresei va fi o mișcare a Duhului Sfânt, cu semne și minuni, sau așteptăm doar venirea Domnului?

Este deja târziu, dar voi încerca să mai răspund și la întrebarea aceasta și o voi face cât pot de bine. Mai am o mulțime de întrebări aici și știu că pe undeva este și una referitoare la sămânța șarpelui. Am dorit mult să ajung la ea și s-o explic, dar cred că am pus-o pe aici pe undeva și am pierdut-o. Poate cineva va zice: „Păi pe aceea a ocolit-o voit!” dar nu este așa.

Deci întrebarea este: „Va face Mireasa minuni?” Da, domnilor. Acest lucru se întâmplă chiar acum. Acesta-i adevărul. Dar să nu vă așteptați la ceva ieșit din comun, ca de exemplu, să închidă cerurile ca să nu plouă, pentru că acest lucru se va întâmpla când El va merge la evrei. Înțelegeți? Lucrul acela nu îl va face Mireasa, ci Moise și Ilie. Dacă veți citi primele trei capitole din Apocalipsa, veți vedea epocile Bisericii, apoi dacă mergeți în Apocalipsa 19 veți găsi Mireasa. Restul cărții se referă la evrei.

Nu pot găsi întrebarea care mi s-a pus cu privire la sămânța șarpelui, pentru că aici am un teanc mare de bilețele, dar persoana care a pus întrebarea, spunea:

„Dacă acel fiu era sămânța șarpelui, de ce a spus Eva: *„Am căpătat un om cu ajutorul Domnului!”*?

Cred că duminica trecută am explicat cum l-a căpătat ea de la Domnul. Acel copil trebuia să vină de la Domnul, pentru că Dumnezeu a dat toate legile și totul se supune legilor Lui.

El a poruncit ca soarele să lumineze, și soarele luminează; El a poruncit ca ploaia să cadă peste cei drekți și peste cei nedrekti, și așa este. Și fiecare sămânță, fie că este bună sau rea, va crește și va aduce rod după soiul ei.

Singurul mod prin care acest animal putea să își însămânțeze sămânța în omenire era ca să fie destul de apropiat omului. Când Dumnezeu s-a îndreptat spre pământ și a început creațiunea, a adus la suprafață păsările, iar când a ajuns la animale, a adus cimpanzeul și apoi șarpele.

Aici se încurcă această generație, pentru că șarpele acela a fost schimbat. Ei caută un os care să aparțină unui animal-om și astfel să facă legătura, dar nu-l vor găsi. Din pricina aceasta s-au oprit la cimpanzeu, numai că nu cimpanzeul este inelul de legătură. El nu are suflet, nu are inteligență și nu poate gândi, ci poate doar să asculte și să execute o poruncă. Unui cal îi spui: „Di!” și merge, „Ho!” și se oprește. Unui câine îi spui: „Vino aici, Fido!” și vine. „Du-te acolo!” și se duce, etc. O maimuță poate să așeze niște cuburi sau să facă ceva prin imitație, nu prin inteligența ei. Ea nu poate să gândească sau să înțeleagă. Animalele nu știu că sunt goale; ele nu fac deosebirea între mascul și femelă așa cum se întâmplă în cazul rasei umane. Nu au nici un fel de legi cu privire la aceasta, pe când ființa umană le are.

Următorul după ființa umană era șarpele, despre care Biblia spune că era cel mai șiret dintre toate fiarele câmpului. Era mai deștept și a avut un loc pentru suflet, dar ce a făcut? S-a vândut lui Satan ca să încerce să-L înșele pe Dumnezeu. Ați înțeles până aici?

Șarpele aproape că a avut un suflet. Dumnezeu a știut că oamenii vor căuta acele oase, dar nici un os al șarpelui nu seamănă cu al omului. De ce? Blestemul a îndepărtat orice asemănare, pentru că după cum scrie în Biblie, el a stat în picioare ca omul și a vorbit.

Șarpele era singurul animal a cărui sămânță se putea amesteca cu sămânța omului, iar Satan, duhul, știa aceasta. El știa că cimpanzeul nu o putea face, dar șarpele da. Satan a știut că germenul de viață al cimpanzeului nu va rodi în ogorul femeii, dar sămânța șarpelui o va face, de aceea s-a ocupat de șarpe.

Adam nu a știut niciodată că se putea săvârși acest act, dar ea a fost făcută o femeie. Înțelegeți? Aici se poate vedea suveranitatea lui Dumnezeu, pentru că El voia să se descopere ca Salvator, Vindecător, etc., așa cum am explicat de multe ori.

Dar Satan a știut că femeia putea face acel lucru și a venit la ea în chipul aceluia șarpe, care era un animal, a sedus-o și a lăsat-o însărcinată.

Dacă ați observat, Biblia vorbește despre două acte săvârșite și despre nașterea a trei copii. Cercetați Scriptura. Eva a născut gemeni, dar unul dintre ei era sămânța șarpelui, în timp ce celălalt era fiul lui Adam. Ea l-a sedus pe soțul ei. Înțelegeți? I-a arătat ce era aceasta, iar el a trăit cu ea și astfel s-a născut Abel. Și am să vă dovedesc că ea a fost însărcinată cu gemeni de la doi bărbați.

Oamenii de la început erau mai puternici decât noi. Avraam s-a căsătorit cu propria lui soră. Păi, dacă un bărbat de astăzi s-ar căsători cu sora lui, copiii care s-ar naște ar fi idioți. Isaac, la rândul lui, s-a căsătorit cu Rebeca, fiica unchiului său, adică cu verișoara lui.

Vedeți? Aceasta dovedește că rasa umană era puternică. Dacă veți citi cu atenție, veți vedea că tot timpul s-au născut gemeni: Cain și Abel erau gemeni; Esau și

Iacov erau gemeni; Isus și Iuda au ieșit din aceeași seminție și în aceeași biserică, chiar și Duhul Sfânt și Antihristul, urmează să fie „gemeni”, adică vor fi atât de apropiați, încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela chiar și pe cei aleși. Ați înțeles?

Voi încheia imediat, dar mai întâi vreau ca totul să vă fie cât se poate de clar. În primul rând, El a zis: „*Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei...*” (Geneza 3.15). Vedeți?

Noi știm că femeia nu are sămânță, dar ea a obținut una: sămânța Satanei, deoarece Cain era fiul Satanei. Ea nu avea o sămânță, dar a primit-o prin legătură sexuală. Și când a făcut acel lucru, a primit sămânța de la vrăjmașul lui Dumnezeu. Este clar până aici?

Apoi i-a dat și Dumnezeu o Sămânță, pe Hristos, dar aceasta nu a venit prin sex. Înțelegeți? „*Dar ce zice Scriptura? „Izgonește pe roabă și pe fiul ei; căci fiul roabei nu va moșteni împreună cu fiul femeii slobode.”* (Galateni 4.30).

Protestanții spun că Dumnezeu a creat germenul de viață care a fecundat-o pe fecioară, dar oul era al ei. Nu, domnilor! Oul acela nu putea coborî pe canal în jos până în uter, fără să existe o senzație. Aceasta înseamnă că dacă spui că oul era al ei, Îl pui pe Dumnezeu care este Duh să aibă o legătură sexuală cu o femeie. Cum s-ar putea face aceasta? Este imposibil! Adevărul este că Dumnezeu a creat și oul și germenul. Astfel, El era Fiul lui Dumnezeu; nu era Fiul Mariei, pentru că nu a numit-o nici măcar o dată „mamă”, ci „femeie.” Da, ea nu era mama Lui.

Mai este încă ceva care dovedește aceasta și o bate în cuie, pentru cazul în care cineva vrea să se certe cu voi. Este vorba de Iuda 14, unde scrie:

„*Și pentru ei a prorocit **Enoh, al șaptelea patriarh de la Adam**, când a zis: „Iată că a venit Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi...”*”

De aici vom merge înapoi în Geneza 5 și apoi în Luca. Dacă veți citi, veți vedea că nicăieri în Biblie, Cain nu este menționat ca fiind fiul lui Adam:

„Iată cartea neamurilor lui Adam...

*La vârsta de o sută treizeci de ani, **Adam a născut un fiu după chipul și asemănarea lui și i-a pus numele Set...**” (v.1+3). De ce nu este trecut și Cain? Pentru că nu era sămânța lui Adam. Biblia spune că **„Adam l-a născut pe Set... Set a născut pe Enos... Enos a născut pe Cainan... Cainan a născut pe Mahalaleel... Mahalaleel a născut pe Jared.”** Iar **„Jared a născut pe Enoh”**, care conform Iuda 14, era **„...al șaptelea patriarh de la Adam.”** După cum vedeți, Cain nu este pomenit deloc ca făcând partea din genealogia lui Dumnezeu.*

Să mergem acum și în Luca 3. Aici genealogia merge invers: de la Hristos până la Adam, iar dacă o cercetăm cu atenție, vedem că nici aici nu se spune nimic despre Cain:

„...fiul lui Matusala, fiul lui Enoh, fiul lui Jared, fiul lui Maleleel, fiul lui Cainan,

*fiul lui Enos, fiul lui **Set, fiul lui Adam**, fiul lui Dumnezeu.” (Luca 3.37-38).*

Unde este Cain? Așa cum vedem, Cain nu este menționat în nici o genealogie ca fiind fiul lui Adam. Și dacă nu este fiul lui Adam, trebuia să fie fiul șarpelui, pentru că nu putea să fie fiu fără legătură sexuală. Amin. Dacă nu a fost nici o legătură sexuală între șarpe și femeie, înseamnă că el a fost născut din fecioară și atunci ar trebui să fie un fiu al lui Dumnezeu.

Același Dumnezeu care mi-a descoperit lucrul acesta, mi-a spus și despre căsătorie și divorț. Eu sunt fratele vostru și sunt un om ca și voi, dar dacă El a spus aceste lucruri, asta este tot. Tot ce pot spune este că în cuvintele Lui nu este nici o

greșeală. Eu nu pot să vă spun aceste lucruri de la mine însumi, nu sunt părerea mea, ci este descoperirea dată de El.

Acum aș vrea să mergem puțin înapoi în Geneza 5. Cred că doamna Wood își amintește că noi am vorbit tocmai despre aceasta zilele trecute. Să vedem ce scrie acolo:

„Iată cartea neamurilor lui Adam. În ziua când a făcut Dumnezeu pe om, l-a făcut după asemănarea lui Dumnezeu.

L-a făcut parte bărbătească și parte femeiască, i-a binecuvântat și le-a dat numele de „om,” în ziua în care au fost făcuți.

*La vârsta de o sută treizeci de ani, Adam a născut un fiu după chipul și asemănarea lui și i-a pus numele (Cum? Cain? Ha, ha, ha! Cum i-a pus numele? Unde este acel întâi născut? Conform legii lui Dumnezeu, trebuia trecut Cain, dar el nici măcar nu este menționat)... și i-a pus numele **Set.**”*

Vedeți? Cain l-a ucis pe Abel, iar Dumnezeu i-a dat Evei un alt fiu, dar acela era fiul lui Adam: Set.

Și genealogia merge mai departe, al șaptelea patriarh de la Adam fiind trecut Enoh.

Dacă mergem în Luca 3, citim același lucru.

„...fiul lui Matusala, fiul lui Enoh, fiul lui Jared, fiul lui Maleleel, fiul lui Cainan,

*fiul lui Enos, fiul lui **Set, fiul lui Adam**, fiul lui Dumnezeu.” (Luca 3.37-38).*

Unde este Cain aici? Unde este Cain cel întâi născut? Conform dreptului de întâi născut, linia genealogică a lui Adam ar fi trebuit să meargă prin el. De ce nu merge? Pentru că el era sămânța lui Satan și nu a lui Dumnezeu. Nu a fost nici a lui Adam, deoarece numele fiului lui Adam a fost Set. Cain, sămânța șarpelui, l-a ucis pe primul fiu al lui Adam, acesta fiind un simbol spre Isus, care a fost de asemenea ucis de sămânța șarpelui. În ce-l privește pe Set, el i-a luat locul în genealogie, simbolizând și învierea.

Vreau să văd pe cineva care poate să-mi arate că acel individ nu era sămânța șarpelui. Cain nu a fost recunoscut nici în genealogia lui Dumnezeu și nici în genealogia lui Adam. Este adevărat? Câți credeți aceasta, spuneți „Amin!” (Adunarea spune „Amin!”). El era sămânța șarpelui și nu a lui Adam.

Eva a spus cu privire la Cain: „*Am căpătat un om cu ajutorul Domnului!*” dar acela nu era fiul lui Adam. Ea așa trebuia să spună, pentru că acel copil era o sămânță, dar nu a lui Adam ci a șarpelui.

Apoi, când a venit El să îndrepte păcatul săvârșit prin acel act sexual, a făcut-o printr-o fecioară. Când a fost făcut din țărână și pus pe pământ, Adam nu știa că urma să fie tată. Înțelegeți ce vreau să spun? Dar pentru că Satan știa aceasta, a ajuns la Eva înaintea soțului ei. Aceasta este problema care a început de atunci și de care se izbesc oamenii până astăzi: căsătoria, divorțul, certurile și toate celelalte lucruri. Este cel mai cumplit lucru, dar îi suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru că a făcut o cale de scăpare.

Îl iubiți? Nu este El minunat? Acum este clară sămânța șarpelui? M-am gândit că s-ar putea ca cel care mi-a trimis întrebarea să se gândească: „Păi, a ocolit-o de două ori, ceea ce înseamnă că se teme să se oprească la ea.” Nu, noi nu suntem fricoși. Cât timp Domnul este de partea noastră, totul este în ordine.

Știți ceva? Eu v-am povestit despre vulturul acela, cum avea încredere în puterea aripilor lui. Privindu-l mă gândeam: „Ție nu ți-e teamă de mine?” Aveam arma foarte aproape, așa că am zis: „Aș putea să te împușc!” dar el știa că nu puteam face aceasta, pentru că oricum eram prea departe de el. „Nu te temi?” El stătea liniștit și mă privea atent. O veveriță mică a început să facă gălăgie: „Cea, cea, cea, cea! Te rup în bucăți! Te rup în bucăți!” Vulturul nu a luat-o în seamă, dar la un moment dat s-a săturat de gălăgia ei, așa că a făcut doar un salt și după ce a dat de câteva ori din aripi era deja foarte departe. El știa cum să dea din aripi, așa că în câteva clipe era în înaltul cerului și curând s-a mai văzut doar un punct mic.

Frate Fred, ție ți-am arătat locul unde l-am văzut pe acel vultur. Fusese forțat de furtună să coboare pe acel pom, iar eu stăteam undeva în apropiere. Era în octombrie și vremea era deja foarte schimbătoare în munți, iar eu eram acolo la vânătoare de elani. Fratele John și ceilalți, au fost cu noi toamna trecută, chiar acolo sus la Corral Peak, unde s-a întâmplat aceasta.

A nins puțin, apoi a plouat, iar eu stăteam acolo, sub acel pom. Și vulturul fusese forțat tot de furtună să coboare în apropiere. Era un vultur mare și puternic. Eu am început să alerg în jur și să strig: „Aleluia! Laudă Domnului!” În timp ce alergam bucuros, l-am auzit pe bătrânul coiot urlând. Voi știți cum urlă ei înainte să înceapă ploile.

Apoi am auzit un elan: „Uiii huu!” iar de undeva din depărtare i-a răspuns perechea. Oh, era minunat! „O, Dumnezeule, ești aici. Tu, care ești Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Tu ești Același ieri, azi și în veci, Cel ce umbli printre cele șapte sfeșnice de aur, printre cele șapte epoci ale Bisericii. Ce minunat ești, Dumnezeule!”

Mi-am așezat pușca jos și am început să alerg în jurul pomului, lăudându-L și strigând: „Glorie lui Dumnezeu! Laudă Domnului!” Mă simțeam atât de bine acolo sus, doar eu și Domnul.

După o vreme a apărut vulturul de care v-am povestit și privea doar spre mine. „Nu-ți place ce fac?” l-am întrebat privind spre el, după care am adăugat: „Băiete, eu mă închin aceluiași Dumnezeu care te-a creat și pe tine!” El clipea doar din ochii lui mari și mă privea țintă în timp ce alergam și strigam.

O veveriță mică de pin (oricine a fost la vânătoare în munți știe că ea este polițistul pădurii), a început să sară în sus și-n jos și să facă gălăgie (este prea mică să poată face ceva, însă este foarte, foarte gălăgioasă). Voi știți cum fac ele: „Cea, cea, cea, cea, cea, cea,” agitându-se încoace și încolo.

Vulturul stătea și privea liniștit, iar eu am zis: „O, Doamne, oare de ce m-ai oprit la ceva de felul acesta? Știi că mă închin înaintea Ta. Vrei să văd ceva la vulturul acesta? Îl voi studia... sau vrei să-mi arăți ceva prin veverița aceasta de pin?” l-am privit atent, apoi m-am gândit: „Îl voi studia mai atent. Cu privire la el am observat ceva: lui nu i-a fost frică de mine. Îmi place aceasta: fără frică. Stătea acolo în toată splendoarea lui, așa că i-am zis: „Știi ceva? (Pușca mea era puțin mai încolo, rezemată de copac). Știi că aș putea să te împușc?” Dar el știa mai mult decât atât: știa că nu aș fi făcut-o pentru că îl admiram prea mult. Vedeți? El stătea acolo fără nici un pic de frică.

„Te-aș putea împușca!” M-a privit atent și și-a mișcat puțin aripile. Voi știți cum fac ei. „Îl admir pentru că nu se teme, dar ce este atât de deosebit la vulturul acesta bătrân?” Privindu-l cât era de măreț, cu ciocul încovoiat așa și cu ochii aceia ageri, m-am gândit: „Băiete, el este o pasăre adevărată!”

Dacă un șoim ar încerca să-l urmeze în înălțime, s-ar dezintegra. Nu există nici o pasăre care să-l poată urma. Nu, nu! Ar fi nevoie de un avion s-o facă. Da, domnilor! El se înalță atât de sus, încât nu poate fi urmat de nici o pasăre. Și cu cât este mai sus, vede mai bine tot ce mișcă jos.

laHVeH Și-a asemănat prorociei cu vulturii. El îi înalță în felul acesta, dar trebuie să fie deosebiți ca s-o poată face. Ei sunt hotărâți mai dinainte pentru scopul acesta:

să fie duși sus și să li se arate lucrurile de jos. La ce ți-ar folosi să mergi acolo sus, dacă nu poți vedea unde ești? La ce ți-ar folosi să mergi acolo sus, dacă nu știi ce faci? Înțelegeți?

La ce ți-ar folosi să sari în sus și-n jos vorbind în limbi, dacă nu știi ce mesaj aduci? Vedeți? Tu trebuie să înțelegi în timp ce ești acolo.

Eu am stat și am admirat acel vultur. Era o pasăre atât de frumoasă! După un timp s-a plictisit, dar nu cred că s-a săturat să se uite la mine, ci s-a săturat să asculte gălăgia micuței veverițe. Voi știți că astăzi avem o mulțime din aceștia. Și ce zic? „Cea, cea, cea, cea! Zilele minunilor au trecut! Nu mai există vindecare divină!” Vedeți?

Veverița aceasta micuță legată de pământ, care stă sus pe un ciot, spune: „Tu trebuie să aparții acolo! Noi suntem... noi facem...” Vedeți? Sare în sus și-n jos, încoace și încolo, sporovăind despre una și alta.

Dar vulturul s-a săturat s-o asculte și a făcut un salt măreț, care a mișcat doar puțin ramura pe care stătea și a plecat drept în sus. A bătut doar puțin din aripi și a părăsit copacii aceia, iar eu l-am observat atent când a făcut aceasta. Nu se temea de nimic, pentru că simțea prezența aripilor primite de la Dumnezeu, și știa că ele îl vor purta departe de orice pericol. Înțelegeți?

Acesta este felul în care vrem să simțim și noi Cuvântul. Cuvântul scris este aripile noastre. Eu nu mă tem cât timp am Cuvântul, pentru că El mă va purta dincolo de orice necaz care poate exista. El este o Sabie cu două tăișuri și Își va croi cale drept înainte. Să nu te îngrijorezi niciodată de nimic.

L-am observat cu atenție în timp ce se înălța. De fiecare dată când venea o bătaie de vânt, el o lovea cu aripile și se înălța mai sus, mai sus.

Mi-am încrucișat brațele și l-am urmărit până nu am mai văzut decât un punct mic. Atunci m-am gândit: „Aceasta este, Dumnezeule! Tu nu trebuie să aderi aici sau dincolo, ci trebuie doar să-ți așezi aripile credinței pe Cuvântul lui Dumnezeu și să zbori departe de tot acest nonsens de „trăncănit” aici și de „trăncănit” dincolo, pentru că: *„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”* (Matei 24.35).

După-amiază voi avea cam douăzeci de interviuri și aș vrea să vorbiți cu Billy, fiindcă mă gândesc că vor începe mai repede ca să vă pot primi pe toți. Azi dimineață m-am obosit foarte tare, deoarece am avut cam douăzeci de vedenii, iar Billy, care nu știa ce se întâmplă, a venit și mi-a zis:

„Du-te afară și relaxează-te puțin, apoi răspunde la câteva din întrebările puse de oameni.”

„Nu pot, pentru că fratele Neville are mesajul lui.”

„Mă duc să vorbesc cu el,” și s-a dus la fratele Neville. Când a auzit, fratele Neville a zis: „Vino!” Și atunci m-am ridicat să răspund la aceste întrebări, dar unii dintre voi așteptați interviurile din după-amiaza aceasta. Îmi pare rău că v-am ținut până la ora 1.00, dar cred că poimâine va trebui să plec în Arizona.

Dacă va fi cu voia Domnului, când mă voi întoarce vom vorbi despre câteva probleme delicate, cum ar fi „Căsătorie și despărțire,” în lumina Scripturii. Am să v-o prezint întocmai cum este, iar din clipa aceea veți primi claritate cu privire la ea. Până atunci, fiți curajoși, fiindcă Domnul vă va binecuvânta din belșug. Ne putem ridica?

(Este adusă o prorocie). Laudă Domnului!

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Fiindcă El m-a iubit întâi

Și a câștigat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Voi Îl iubiți? Să dăm mâna unii cu alții în timp ce vom cânta din nou:

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Fiindcă El m-a iubit întâi

Și a câștigat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Nu este minunat? Billy mi-a spus că după ce voi termina, vrea să anunțe ceva pentru cei care au interviuri particulare. Vrea să se întâlnească cu voi doar câteva minute. Nu vă place să vă închinați în Duhul?

Și a câștigat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Oh, nu este minunat? Eu Îl iubesc. Îl iubesc din toată inima și cred că și voi simțiți la fel, pentru că atunci suntem copiii Lui. Noi ne iubim unii pe alții, este adevărat? Eu nu pot să spun că Îl iubesc pe El dacă nu vă iubesc pe voi. Biblia spune că sunt un mincinos, dacă fac aceasta. Eu aș vrea să-l iubiți mai degrabă pe Billy Paul decât să mă iubiți pe mine. Dacă s-ar ajunge la o asemenea alegere, aș vrea să-l iubiți pe el și familia mea. Desigur, aș vrea să mă ascultați pe mine, pentru că Billy nu este predicator, dar în ce privește iubirea, prefer să-l iubiți pe el.

Vedeți, Dumnezeu simte la fel în legătură cu noi. Prin urmare, eu nu pot să-L iubesc pe Dumnezeu fără să vă iubesc pe voi, pentru că voi sunteți o parte din Dumnezeu. Dar noi ne iubim unii pe alții, nu-i așa? Oh, cred că lucrul acesta este minunat! Nu credeți că aceste cântări sunt minunate?

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Fiindcă El m-a iubit întâi

Și a câștigat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

- Amin -